

42000A0922(02)

L 239/19

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

22.9.2000.

KONVENCIJA,**AR KO ĪSTENO ŠENGENAS NOLĪGUMU****(1985. gada 14. jūnijs)****starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām**

BEIĢIJAS KARALISTE, VĀCIJAS FEDERATĪVĀ REPUBLIKA, FRANCIJAS REPUBLIKA, LUKSEMBURGAS LIELHERZOGISTE un NĪDERLANDES KARALISTE, turpmāk tekstā — Līgumslēdzējas Puses,

PAMATOJOTIES uz 1985. gada 14. jūnija Šengenas Nolīgumu par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām,

NOLĒMUŠAS īstenot minētajā Nolīgumā pausto nodomu atcelt personu pārvietošanās kontroli pie kopīgām robežām un atvieglot pārvadājumus un preču apriti,

TĀ KĀ Eiropas Kopienu dibināšanas līgums, kuru papildina Vienotais Eiropas akts, paredz, ka iekšējais tirgus ir telpa bez iekšējām robežām,

TĀ KĀ Līgumslēdzēju Pušu mērķis atbilst šim uzdevumam un nav pretrunā pasākumiem, kas jāveic, lai īstenotu Nolīgumu,

TĀ KĀ šā nodoma īstenošanai ir vajadzīgi vairāki piemēroti pasākumi un cieša sadarbība starp Līgumslēdzējām Pusēm,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀK IZKLĀSTĪTO.

I SADAĻA

DEFINĪCIJAS*1. pants*

Šajā konvencijā:

iekšējās robežas: ir Līgumslēdzēju Pušu kopīgās sauszemes robežas, to lidostas iekšējiem lidojumiem un to jūras ostas regulāriem pārvadājumiem tikai no ostām citu Līgumslēdzēju Pušu teritorijās vai uz tām, nepiestājot ostās ārpus šīm teritorijām;*ārējās robežas:* ir Līgumslēdzēju Pušu sauszemes un jūras robežas, kā arī lidostas un jūras ostas, kas nav iekšējās robežas;*iekšējs lidojums:* ir ikviens lidojums, ko veic tikai no Līgumslēdzēju Pušu teritorijas un uz to, nenolaižoties kādās trešās valsts teritorijā;*trešā valsts:* ir ikviena valsts, kas nav Līgumslēdzēja Puse;*ārvalstnieks:* ir ikviena persona, kas nav Eiropas Kopienu dalībvalsts pilsonis;*ārvalstnieks, par kuru ziņots nolūkā liegt ieceļošanu:* ir ikviens ārvalstnieks, kura dati saskaņā ar 96. pantu ievadīti Šengenas Informācijas sistēmā, lai liegtu ieceļošanu;*robežšķērsošanas vieta:* ir ikviena vieta, kurā kompetentas iestādes ļauj šķērsot ārējo robežu;*robežkontrole:* ir kontrole pie robežas, ko neatkarīgi no citiem apsvērumiem pamato nodoms šķērsot robežu;*pārvadātājs:* ir ikviena fiziska vai juridiska persona, kuras nodarbošanās ir personu pārvadājumi ar gaisa, ūdens vai sauszemes transportu;

uzturēšanās atļauja: ir ikviena atļauja, ko izsniegusi Līgumslēdzēja Puse, piešķirot tiesības uzturēties tās teritorijā. Šī definīcija neietver pagaidu atļauju uzturēties kādas Līgumslēdzējas Puses teritorijā, lai izskatītu patvēruma pieteikumu vai uzturēšanās atļaujas pieteikumu;

patvēruma pieteikums: ir ikviens pieteikums, ko pie Līgumslēdzējas Puses ārējās robežas vai tās teritorijā rakstiski, mutiski vai citādi izteicis ārvalstnieks, lai panāktu, ka to atzīst par bēgli saskaņā ar Ženēvas 1951. gada 28. jūlija Konvenciju par bēgļa statusu, kas grozīta ar Ņujorkas 1967. gada 31. janvāra Protokolu, un lai šādā statusā iegūtu uzturēšanās tiesības;

patvēruma meklētājs: ir ikviens ārvalstnieks, kas ir iesniedzis patvēruma pieteikumu šīs Konvencijas nozīmē un par kura pieteikumu vēl nav pieņemts galīgs lēmums;

patvēruma pieteikuma izskatīšana: ir procedūras, kuras izmanto, izskatot patvēruma pieteikumus un pieņemot lēmumus par tiem, tostarp pasākumi, ko veic saskaņā ar galīgo lēmumu par patvēruma pieteikumu, izņemot tās Līgumslēdzējas Puses noteikšanu, kura atbild par patvēruma pieteikuma izskatīšanu atbilstīgi šai Konvencijai.

II SADAĻA

KONTROLES ATCELŠANA PIE IEKŠĒJĀM ROBEŽĀM UN PERSONU PĀRVIETOŠANĀS

1. NODAĻA

IEKŠĒJO ROBEŽU ŠĶĒRŠANA

2. pants

1. Iekšējās robežas var šķērsot jebkurā vietā bez personu kontroles.

2. Līgumslēdzēja Puse, apspriedusies ar citām Līgumslēdzējām Pusēm, tomēr var nolemt, ka noteiktu laiku pie valsts iekšējās robežas veiks situācijai piemērotu robežkontroli, ja tas vajadzīgs sabiedriskās kārtības vai valsts drošības apsvērumu dēļ. Ja sabiedriskās kārtības vai valsts drošības apsvērumu dēļ vajadzīga tūlītēja rīcība, attiecīgā Līgumslēdzēja Puse veic vajadzīgos pasākumus un pēc iespējas ātrāk par to informē pārējās Līgumslēdzējas Puses.

3. Personu kontroles atcelšana pie iekšējām robežām neietekmē ne 22. panta noteikumus, ne policijas pilnvaras, ko atbilstīgi katras Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem īsteno kompetentas iestādes visā tās teritorijā, ne arī pienākumu turēt, nēsāt un uzrādīt Līgumslēdzējas Puses tiesību aktos paredzētās atļaujas un dokumentus.

4. Preču kontroli veic saskaņā ar attiecīgiem šīs Konvencijas noteikumiem.

2. NODAĻA

ĀRĒJO ROBEŽU ŠĶĒRSOŠANA

3. pants

1. Ārējās robežas parasti var šķērsot tikai robežšķērsošanas vietās un to noteiktajā darbalaikā. Izpildu komiteja paredz sīkākus noteikumus, izņēmumus un norādījumus attiecībā uz vietējo robežas satiksmi, kā arī izstrādā noteikumus, ko piemēro dažām jūras satiksmes kategorijām, piemēram, izklaides kuģošanai vai piekrastes zvejai.

2. Līgumslēdzējas Puses apņemas ieviest sankcijas par ārējo robežu neatļautu šķērsošānu ārpus robežšķērsošanas vietām, kā arī pirms un pēc noteiktā darbalaika.

4. pants

1. Līgumslēdzējas Puses nodrošina to, ka no 1993. gada pasažieriem, kas ierodas ar reisiem no trešām valstīm un pārsēžas vietējiem lidojumiem, iebraucot ārējā lidojuma ierašanās lidostā, veic personas un rokas bagāžas kontroli. Iekšējo lidojumu reisu pasažieriem, kas pārsēžas lidojumiem uz kādu trešo valsti, ārējā lidojuma izlidošanas lidostā veic personas un rokas bagāžas kontroli.

2. Līgumslēdzējas Puses veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka kontroli veic saskaņā ar 1. punkta noteikumiem.

3. Šā panta 1. un 2. punkta noteikumi neskar reģistrētās bagāžas kontroli; šo kontroli veic galamērķa lidostā vai pirmās izlidošanas lidostā.

4. Līdz 1. punktā paredzētajam datumam, atkāpjoties no iekšējo robežu definīcijas, attiecībā uz iekšējiem lidojumiem lidostas uzskata par ārējām robežām.

5. pants

1. Ārvalstniekam var atļaut ieceļot Līgumslēdzēju Pušu teritorijā uz laiku, kas nav ilgāks par trim mēnešiem, ja viņš atbilst šādām prasībām:

a) viņam ir Izpildu komitejas noteikts derīgs dokuments vai dokumenti, kas ļauj šķērsot robežu;

b) viņam ir derīga vīza, ja tā ir vajadzīga;

c) vajadzības gadījumā viņš var uzrādīt dokumentus, kas pamato paredzētās uzturēšanās mērķi un apstākļus, un viņa rīcībā ir pietiekami iztikas līdzekļi gan paredzētās uzturēšanās laikam, gan lai atgrieztos valstī, no kuras ieceļo, vai tranzītam uz trešo valsti, kurā ir garantēta viņa uzņemšana, vai arī viņš spēj likumīgi iegūt šādus līdzekļus;

d) par viņu nav ziņots nolūkā liegt ieceļošanu;

e) viņš netiek uzskatīts par tādu, kas var apdraudēt kādas Līgumslēdzējas Puses sabiedrisko kārtību, valsts drošību vai starptautiskās attiecības.

2. Ārvalstniekam, kas neatbilst visām šīm prasībām, ieceļošana Līgumslēdzēju Pušu teritorijā ir jāatsaka, ja vien kāda Līgumslēdzēja Puse humānu iemeslu, valsts interešu vai starptautisku saistību dēļ neuzskata par vajadzīgu atkāpties no šā principa. Šādā gadījumā ārvalstniekam atļauj ieceļot tikai attiecīgās Līgumslēdzējas Puses teritorijā, par ko tai jābrīdina pārējās Līgumslēdzējas Puses.

Šie noteikumi neliedz piemērot īpašos noteikumus par patvēruma tiesībām un 18. panta noteikumus.

3. Ārvalstniekam, kuram ir kādas Līgumslēdzējas Puses izsniegta uzturēšanās atļauja vai atgriešanās vīza, vai, ja vajadzīgs, abi šie dokumenti, ļauj ieceļot tranzīta nolūkā, ja vien šis ārvalstnieks nav tās Līgumslēdzējas Puses ziņojumu sarakstā, pār kuras ārējo robežu viņš gatavojas ieceļot.

6. pants

1. Ārējo robežu šķērsošanu kontrolē kompetentas iestādes. Kontroli veic saskaņā ar vienotiem principiem, ievērojot katrā valstī noteikto kompetenci un tiesību aktus un ņemot vērā visu Līgumslēdzēju Pušu intereses visās Līgumslēdzēju Pušu teritorijās.

2. Šā panta 1. punktā minētie vienotie principi ir šādi:

a) Personu kontrole ir ne tikai ceļošanas dokumentu un citu ieceļošanas, uzturēšanās, darba un izceļošanas nosacījumu kontrole, bet arī Līgumslēdzēju Pušu valsts drošības un sabiedriskās kārtības apdraudējumu noteikšana un novēršana. Šī kontrole attiecas arī uz transportlīdzekļiem un priekšmetiem, kas ir līdzīgi personām, kuras šķērso robežu. To veic katrā Līgumslēdzēja Puse saskaņā ar saviem tiesību aktiem, īpaši attiecībā uz pārmeklēšanu.

b) Visām personām ir jāpārbauda vismaz ceļošanas dokumenti, lai noteiktu šo personu identitāti.

c) Ārvalstniekiem, kad viņi ieceļo, jāveic pilnīga kontrole a) apakšpunkta nozīmē.

d) Izceļojot veic vajadzīgo kontroli atbilstīgi visu Līgumslēdzēju Pušu interesēm, ievērojot ārvalstnieku tiesības un tā, lai noteiktu un novērstu draudus Līgumslēdzēju Pušu valsts drošībai un sabiedriskai kārtībai. Attiecībā uz ārvalstniekiem šo kontroli veic visos gadījumos.

e) Ja īpašu apstākļu dēļ šādas kontroles nevar veikt, ir jānosaka prioritātes. Šādā gadījumā prioritāte parasti ir kontrole ieceļojot.

3. Kompetentas iestādes ar mobilu vienību palīdzību uzrauga ārējo robežu posmus starp robežšķērsošanas vietām; tas pats attiecas arī uz robežšķērsošanas vietām pirms un pēc to parastā darbalaika. Šo kontroli veic tā, lai nerisinātu personas izvairīties no kontroles robežšķērsošanas vietās. Vajadzības gadījumā uzraudzību precizē Izpildu komiteja.

4. Līgumslēdzējas Puses apņemas kontroles veikšanai un ārējo robežu uzraudzībai atvēlēt pietiekamu skaitu piemērotu darbinieku.

5. Līdzvērtīgu kontroli nodrošina pie ārējām robežām.

7. pants

Lai efektīvi veiktu kontroli un uzraudzību, Līgumslēdzējas Puses cita citai sniedz palīdzību un nodrošina ciešu un pastāvīgu sadarbību. Tās apmainās arī ar visu attiecīgo un svarīgo informāciju, izņemot individuālus personas datus, ja vien šī konvencija neparedz ko citu, cik iespējams saskaņo instrukcijas, ko sniedz par kontroli atbildīgajiem dienestiem, un veicina kontrolei paredzētā personāla vienotu izglītošanu un kvalifikācijas celšanu. Šī sadarbība var izpausties kā sadarbības koordinātoru apmaiņa.

8. pants

Izpildu komiteja pieņem vajadzīgos lēmumus par to, kā praktiski veikt kontroli un robežu uzraudzību.

3. NODAĻA

VĪZAS

1. iedaļa

Īstermiņa vīzas

9. pants

1. Līgumslēdzējas Puses apņemas veidot kopēju politiku attiecībā uz personu pārvietošanos, jo īpaši attiecībā uz vīzu režīmu. Šajā nolūkā tās palīdz cita citai. Līgumslēdzējas Puses apņemas, savstarpēji vienojoties, saskaņot politiku vīzu jomā.

2. Attiecībā uz trešām valstīm, kuru pilsoņiem Konvencijas parakstīšanas laikā vai pēc tam piemēro visām Līgumslēdzējām Pusēm kopīgu vīzu režīmu, šo vīzu režīmu var grozīt vienīgi, visām Līgumslēdzējām Pusēm vienojoties. Ikvienu Līgumslēdzēja Puse izņēmuma kārtā var atkāpties no kopīgā vīzu režīma attiecībā pret kādu trešo valsti, ja ar valsts politiku saistītu sevišķi svarīgu iemeslu dēļ jāpieņem steidzams lēmums. Tai ir iepriekš jāapspriežas ar citām Līgumslēdzējām Pusēm un lēmumā jāņem vērā citu Līgumslēdzēju Pušu intereses, kā arī šā lēmuma sekas.

10. pants

1. Tiek ieviesta vienota vīza, kas derīga visā Līgumslēdzēju Pušu teritorijā. Šo vīzu, kuras derīguma termiņu nosaka 11. pants, var izsniegt uz laiku, kas nav ilgāks par trim mēnešiem.

2. Līdz šādas vīzas ieviešanai Līgumslēdzējas Puses savstarpēji atzīst to izdotās vīzas, ja vien tās izdotas, pamatojoties uz kopīgiem nosacījumiem un kritērijiem, kas noteikti saskaņā ar attiecīgiem šīs nodaļas noteikumiem.

3. Atkāpjoties no 1. un 2. punkta noteikumiem, katra Līgumslēdzēja Puse patur tiesības teritoriāli ierobežot vīzas derīgumu atbilstīgi kopīgiem nosacījumiem, kas paredzēti saskaņā ar attiecīgiem šīs nodaļas noteikumiem.

11. pants

1. Šīs konvencijas 10. pantā paredzētā vīza var būt:

- a) ieceļošanas vīza, kas derīga vienai vai vairākām ieceļošanas reizēm, ar noteikumu, ka nepārtrauktas uzturēšanās laiks vai vairākkārtēju uzturēšanos kopējais laiks pusgadā nepārsniedz trīs mēnešus, skaitot no pirmās ieceļošanas dienas;
- b) tranzītvīza, kas ļauj šķērsot Līgumslēdzēju Pušu teritorijas vienu, divas vai — izņēmuma kārtā — vairākas reizes, lai nokļūtu kādas trešās valsts teritorijā, ar noteikumu, ka viena tranzīta laiks nedrīkst pārsniegt piecas dienas.

2. Šā panta 1. punkta noteikumi neliedz kādai Līgumslēdzējai Pusei vajadzības gadījumā attiecīgā pusgada laikā izsniegt jaunu vīzu, kas derīga tikai tās teritorijā.

12. pants

1. Šās Konvencijas 10. panta 1. punktā paredzēto vienoto vīzu izsniedz Līgumslēdzēju Pušu diplomātiskās un konsulārās iestādes, kā arī, vajadzības gadījumā, Līgumslēdzēju Pušu iestādes, kas norādītas saskaņā ar 17. pantu.

2. Parasti vīzas izsniegšana ir tās Līgumslēdzējas Puses kompetencē, kura ir ceļojuma galamērķis. Ja to nevar noteikt, vīzu parasti izsniedz pirmās ieceļošanas valsts diplomātiskais vai konsulārais dienests.

3. Izpildu komiteja precizē vīzu izsniegšanas procedūru, jo īpaši galamērķa noteikšanas kritērijus.

13. pants

1. Vīzu nedrīkst izsniegt, ja ceļošanas dokumenta derīguma termiņš ir beidzies.

2. Ceļošanas dokumenta derīguma termiņam jābūt garākam par vīzas derīguma termiņu, ņemot vērā laiku, kad iespējama vīzas izmantošana.

Šim termiņam ir jābūt pietiekamam, lai ārvalstnieksvarētu atgriezties valstī, no kuras viņš ieradies, vai arī ieceļot trešā valstī.

14. pants

1. Vīzu nedrīkst izsniegt, ja ceļošanas dokuments nav derīgs kādā no Līgumslēdzējām Pusēm. Ja ceļošanas dokuments ir derīgs tikai vienā vai vairākās Līgumslēdzējās Pusēs, izsniegtā vīza ir derīga tikai attiecīgajā Līgumslēdzējā Pusē vai Līgumslēdzējās Pusēs.

2. Ja viena vai vairākas Līgumslēdzējas Puses ceļošanas dokumentu neatzīst par derīgu, vīzas vietā var izsniegt atļauju.

15. pants

Parasti 10. pantā minētās vīzas var izsniegt tikai tad, ja ārvalstnieks atbilst 5. panta 1. punkta a), c), d) un e) apakšpunktā minētajām ieceļošanas prasībām.

16. pants

Ja Līgumslēdzēja Puse uzskata par vajadzīgu kāda 5. panta 2. punktā minēta iemesla dēļ atkāpties no 15. pantā noteiktā principa un izsniegt vīzu ārvalstniekam, kas neatbilst visām 5. panta 1. punktā minētajām ieceļošanas prasībām, vīza ir derīga tikai šīs Līgumslēdzējas Puses teritorijā, par ko tai jābrīdina pārējās Līgumslēdzējas Puses.

17. pants

1. Izpildu komiteja pieņem kopīgus noteikumus vīzu pieteikumu izskatīšanai, nodrošina to pareizu piemērošanu un pielāgo tos jaunām situācijām un apstākļiem.

2. Izpildu komiteja precizē arī gadījumus, kad, lai izsniegtu vīzu, ir jāapspriežas ar attiecīgās Līgumslēdzējas Puses galveno iestādi un, vajadzības gadījumā, ar citu Līgumslēdzēju Pušu galvenajām iestādēm.

3. Izpildu komiteja pieņem vajadzīgos lēmumus arī par šādiem jautājumiem:

- a) par vīzas izsniegšanai derīgiem ceļošanas dokumentiem;
- b) par iestādēm, kuras izsniedz vīzas;
- c) par nosacījumiem vīzu izsniegšanai pie robežas;

d) par vīzu formu, saturu, derīguma termiņu un to izsniegšanas nodevām;

e) par šā panta c) un d) apakšpunktā minēto vīzu pagarināšanas un atteikšanas nosacījumiem, ievērojot visu Līgumslēdzēju Pušu intereses;

f) par vīzu derīguma teritoriālā ierobežojuma nosacījumiem;

g) neskarot 96. pantu — par principiem, saskaņā ar kuriem izstrādā kopīgu to ārvalstnieku sarakstu, par kuriem ziņots nolūkā liegt ieceļošanu.

2. iedaļa

Ilgtermiņa vīzas

18. pants

Vīza uzturēšanās laikam, kas ir ilgāks par trim mēnešiem, ir attiecīgās valsts vīza, ko izsniedz viena no Līgumslēdzējām Pusēm atbilstīgi saviem tiesību aktiem. Tāda vīza ļauj personai šķērsot citu Līgumslēdzēju Pušu teritoriju, lai nokļūtu vīzu izsniegušās Līgumslēdzējas Puses teritorijā, izņemot gadījumu, ja persona neatbilst 5. panta 1. punkta a), d) un e) apakšpunktā minētajām ieceļošanas prasībām vai ja persona ir tās Līgumslēdzējas Puses ziņojumu sarakstā, caur kuras teritoriju vēlas veikt tranzītu.

4. NODAĻA

ĀRVALSTNIEKU PĀRVIETOŠANĀS NOSACĪJUMI

19. pants

1. Ārvalstnieki, kam izsniegta vienotā vīza un kas likumīgi ieceļojuši kādas Līgumslēdzējas Puses teritorijā, vīzas derīguma laikā var brīvi pārvietoties visā Līgumslēdzēju Pušu teritorijā, ja vien viņi atbilst 5. panta 1. punkta a), c), d) un e) apakšpunktā minētajām ieceļošanas prasībām.

2. Līdz vienotas vīzas ieviešanai ārvalstnieki, kam ir vienas Līgumslēdzējas Puses izsniegta vīza un kas ir likumīgi ieceļojuši vienas Līgumslēdzējas Puses teritorijā, vīzas derīguma laikā un ilgākais trīs mēnešus no pirmās ieceļošanas dienas var brīvi pārvietoties visā Līgumslēdzēju Pušu teritorijā, ja vien viņi atbilst 5. panta 1. punkta a), c), d) un e) apakšpunktā minētajām ieceļošanas prasībām.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neattiecas uz vīzām, kuru derīgums saskaņā ar šās sadaļas 3. nodaļas noteikumiem ir teritoriāli ierobežots.

4. Šā panta piemērošana neskar 22. panta noteikumus.

20. pants

1. Ārvalstnieki, kam nav vajadzīga vīza, var brīvi pārvietoties Līgumslēdzēju Pušu teritorijās ilgākais trīs mēnešus sešu mēnešu laikā, skaitot no pirmās ieceļošanas dienas, ja vien viņi atbilst 5. panta 1. punkta a), c), d) un e) apakšpunktā minētajām ieceļošanas prasībām.

2. Šā panta 1. punkta noteikumi neietekmē katras Līgumslēdzējas Puses tiesības pagarināt ārvalstnieka uzturēšanos tās teritorijā uz laiku, kas ilgāks par trim mēnešiem, ja radušies ārkārtas apstākļi vai arī atbilstīgi kādam divpusējam līgumam, kas noslēgts pirms šīs Konvencijas stāšanās spēkā.

3. Šā panta piemērošana neskar 22. panta noteikumus.

21. pants

1. Ārvalstnieki, kam ir kādas Līgumslēdzējas Puses izsniegta uzturēšanās atļauja, var, pamatojoties uz šo atļauju un ceļošanas dokumentu, ja šie dokumenti ir derīgi, brīvi pārvietoties citu Līgumslēdzēju Pušu teritorijā ne ilgāk kā trīs mēnešus, ja vien viņi atbilst 5. panta 1. punkta a), c), d) un e) apakšpunktā minētajām ieceļošanas prasībām un nav attiecīgās Līgumslēdzējas Puses ziņojumu sarakstā.

2. Šā panta 1. punkts attiecas arī uz ārvalstniekiem, kuriem ir pagaidu uzturēšanās atļauja, ko izdevusi kāda Līgumslēdzēja Puse, un šīs Līgumslēdzējas Puses izdots ceļošanas dokuments.

3. Līgumslēdzējas Puses dara zināmu Izpildu komitejai sarakstu ar dokumentiem, ko tās izsniedz kā uzturēšanās atļaujas vai pagaidu uzturēšanās atļaujas un ceļošanas dokumentus šā panta nozīmē.

4. Šā panta piemērošana neskar 22. panta noteikumus.

22. pants

1. Ārvalstniekiem, kas likumīgi ieceļojuši kādas Līgumslēdzējas Puses teritorijā, jāpiesakās šīs Līgumslēdzējas Puses kompetentās iestādēs saskaņā ar attiecīgās Līgumslēdzējas Puses paredzētajiem

nosacījumiem. Pēc Līgumslēdzēju Pušu izvēles šādu pieteikšanos var veikt, vai nu ieceļojot valstī, vai arī trīs darbadienu laikā pēc ieceļošanas.

2. Ārvalstniekiem, kas pastāvīgi dzīvo vienas Līgumslēdzējas Puses teritorijā un dodas uz citas Līgumslēdzējas Puses teritoriju, ir pienākums pieteikties, kā paredzēts 1. punktā.

3. Katra Līgumslēdzēja puse lemj par izņēmumiem 1. un 2. punkta noteikumos, un dara tos zināmus Izpildu komitejai.

23. pants

1. Ārvalstniekam, kas neatbilst vai vairs neatbilst īstermiņa uzturēšanās nosacījumiem, ko piemēro vienas Līgumslēdzējas Puses teritorijā, parasti ir tūlīt jāatstāj Līgumslēdzēju Pušu teritorija.

2. Ārvalstniekam, kam ir citas Līgumslēdzējas Puses izsniegta derīga uzturēšanās atļauja vai pagaidu uzturēšanās atļauja, tūlīt ir jādodas uz minētās Līgumslēdzējas Puses teritoriju.

3. Ja šāds ārvalstnieks nav aizceļojis labprātīgi vai ir pamats uzskatīt, ka šāda aizceļošana nenotiks, vai arī ja tūlītēja ārvalstnieka aizceļošana ir vajadzīga ar valsts drošību vai sabiedrisko kārtību saistītu iemeslu dēļ, viņš ir jāizraidā no Līgumslēdzējas Puses teritorijas, kurā aizturēts, saskaņā ar šīs Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem. Ja attiecīgās valsts tiesību akti neļauj ārvalstnieku izraidīt, ieinteresētā Līgumslēdzēja Puse attiecīgajai personai var atļaut palikt tās teritorijā.

4. No šīs valsts teritorijas personu var izraidīt uz valsti, no kuras viņš ieradies, vai uz jebkuru citu valsti, kurā iespējama personas uzņemšana, konkrēti, piemērojot Līgumslēdzēju Pušu noslēgtu atpakaļuzņemšanas līgumu attiecīgos noteikumus.

5. Šā panta 4. punkta noteikumi neliedz piemērot ne attiecīgo valstu noteikumus patvēruma tiesību jomā, ne Ženēvas 1951. gada 28. jūlija Konvenciju par bēgļa statusu, kas grozīta ar Ņujorkas 1967. gada 31. janvāra Protokolu, ne arī šā panta 2. punktu un šīs konvencijas 33. panta 1. punktu.

24. pants

Ievērojot Izpildu komitejas noteiktos attiecīgos kritērijus un nosacījumus, Līgumslēdzējas Puses cita citai kompensē finanšu zaudējumus, ko rada 23. pantā paredzētā piespiedu izraidīšana, ja šo izraidīšanu nevar veikt par ārvalstnieka līdzekļiem.

5. NODAĻA

UZTURĒŠANĀS ATĻAUJAS UN ZIŅOJUMI NOLŪKĀ LIEGT IECEĻOŠANU

25. pants

1. Ja viena Līgumslēdzēja Puse paredz izdot uzturēšanās atļauju ārvalstniekam, par kuru ziņots nolūkā liegt ieceļošanu, tā vispirms apspriežas ar Līgumslēdzēju Pusi, kas ziņojusi nolūkā liegt ieceļošanu, un ņem vērā tās intereses; uzturēšanās atļauju izdod tikai tad, ja ir nopietni iemesli, jo īpaši humānu apsvērumu dēļ, vai arī tad, ja tas izriet no starptautiskām saistībām.

Ja uzturēšanās atļauju izdod, Līgumslēdzēja Puse, kas ziņojusi nolūkā liegt ieceļošanu, ziņojumu atsauc, tomēr var iekļaut šo ārvalstnieku savā valsts ziņojumu sarakstā.

2. Ja konstatē, ka par ārvalstnieku, kam ir vienas Līgumslēdzējas Puses izdota derīga uzturēšanās atļauja, ir ziņots nolūkā liegt ieceļošanu, Līgumslēdzēja Puse, kas ziņojusi nolūkā liegt ieceļošanu, apspriežas ar Pusi, kura izsniegusi uzturēšanās atļauju, lai noteiktu, vai ir pietiekami iemesli atņemt šo uzturēšanās atļauju.

Ja uzturēšanās atļauju neatņem, Līgumslēdzēja Puse, kas ziņojusi nolūkā liegt ieceļošanu, ziņojumu atsauc, tomēr var iekļaut šo ārvalstnieku savā valsts ziņojumu sarakstā.

6. NODAĻA

PAPILDU PASĀKUMI

26. pants

1. Ievērojot saistības, kas izriet no pievienošanās Ženēvas 1951. gada 28. jūlija Konvencijai par bēgļa statusu, kas grozīta ar Ņujorkas 1967. gada 31. janvāra Protokolu, Līgumslēdzējas Puses apņemas savos tiesību aktos transponēt šādus noteikumus:

a) ja ārvalstniekam atsaka ieceļošanu kādas Līgumslēdzējas Puses teritorijā, pārvadātājam, kas to ar gaisa, jūras vai sauszemes transportu ir nogādājis līdz ārējai robežai, tūlīt jāuzņemas atbildība par ārvalstnieku. Pēc to iestāžu pieprasījuma, kas veic robežas uzraudzību, pārvadātājam ārvalstnieks ir jānogādā atpakaļ trešā valstī, no kurienes tas atvests, trešā valstī, kas izdevusi ceļošanas dokumentu, ar kuru tas ceļojis, vai jebkurā citā trešā valstī, kurā tā ieceļošana ir garantēta;

b) pārvadātājam ir jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka ārvalstniekiem, ko pārvadā ar gaisa vai jūras transportu, ir ceļošanas dokumenti, kas vajadzīgi, lai ieceļotu Līgumslēdzēju Pušu teritorijā.

2. Ievērojot saistības, kas izriet no pievienošanās Ženēvas 1951. gada 28. jūlija Konvencijai par bēgļa statusu, kas grozīta ar Ņujorkas 1967. gada 31. janvāra Protokolu, Līgumslēdzējas Puses apņemas atbilstīgi to konstitucionālajām tiesībām ieviest sankcijas pret pārvadātājiem, kas no trešās valsts to teritorijā ar gaisa vai jūras transportu nogādā ārvalstniekus, kuriem nav vajadzīgo ceļošanas dokumentu.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunkts un 2. punkts attiecas arī uz grupu pārvadātājiem, kas ar autobusiem nodrošina starptautiskos pārvadājumus pa autoceļiem, izņemot pierobežas pārvadājumus.

27. pants

1. Līgumslēdzējas Puses apņemas ieviest piemērotas sankcijas pret ikvienu, kas finansiāla labuma dēļ palīdz vai mēģina palīdzēt ārvalstniekam ieceļot vai uzturēties Līgumslēdzējas Puses teritorijā, pārkāpjot šīs Līgumslēdzējas Puses tiesību aktus par ārvalstnieku ieceļošanu un uzturēšanos.

2. Ja kādai Līgumslēdzējai Pusei ir informācija par 1. punktā minētajiem nodarījumiem, kas ir citas Līgumslēdzējas Puses tiesību aktu pārkāpums, tā attiecīgi informē to.

3. Līgumslēdzējai Pusei, kas gadījumos, kad pārkāpti tās tiesību akti, lūdz citu Līgumslēdzēju Pusi veikt kādas procesuālās darbības sakarā ar 1. punktā minētajiem nodarījumiem, ar oficiālu paziņojumu vai kompetentu iestāžu apliecinājumu ir jādarbojas zināms, kuras tiesību akta normas ir pārkāptas.

7. NODAĻA

ATBILDĪBA PAR PATVĒRUMA PIETEIKUMA IZSKATĪŠANU

28. pants

Līgumslēdzējas Puses vēlreiz apliecina gatavību pildīt pienākumus, ko tām uzliek Ženēvas 1951. gada 28. jūlija Konvencija par bēgļa statusu, kas grozīta ar Ņujorkas 1967. gada 31. janvāra Protokolu, ģeogrāfiski neierobežojot šo dokumentu piemērošanu, un tās apliecina apņēmību, piemērojot šos dokumentus, sadarboties ar Apvienoto Nāciju Augsto Komisāru bēgļu lietās.

29. pants

1. Līgumslēdzējas Puses apņemas nodrošināt ikviena patvēruma pieteikuma izskatīšanu, ko ārvalstnieks iesniedz kādas Līgumslēdzējas Puses teritorijā.

2. Šis pienākums Līgumslēdzējai Pusei neuzliek saistības visos gadījumos ļaut patvēruma meklētājiem iecelt vai uzturēties tās teritorijā.

Ikviena Līgumslēdzēja Puse patur tiesības, pamatojoties uz tās tiesību normām un saskaņā ar tās starptautiskām saistībām, liegt iecelt vai izraidīt patvēruma meklētāju uz trešo valsti.

3. Neatkarīgi no tā, kurai Līgumslēdzējai Pusei ārvalstnieks iesniedz savu patvēruma pieteikumu, tikai viena Līgumslēdzēja Puse ir atbildīga par pieteikuma izskatīšanu. To nosaka atbilstīgi 30. pantā noteiktajiem kritērijiem.

4. Atkāpjoties no 3. punkta, ikviena Līgumslēdzēja Puse patur tiesības īpašu iemeslu dēļ, kas saistīti ar tās tiesību sistēmu, nodrošināt patvēruma pieteikuma izskatīšanu pat tad, ja atbildība šīs konvencijas nozīmē piekrīt citai Līgumslēdzējai Pusei.

30. pants

1. Līgumslēdzēju Pusi, kas ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu, nosaka šādi:

- a) Ja kāda Līgumslēdzēja Puse patvēruma meklētājam ir izsniegusi vīzu vai uzturēšanās atļauju, tā ir atbildīga par pieteikuma izskatīšanu. Ja vīza izsniegta ar citas Līgumslēdzējas Puses atļauju, atbildīga ir tā Līgumslēdzēja Puse, kas ir devusi atļauju.
- b) Ja vairākas Līgumslēdzējas Puses patvēruma meklētājam ir izsniegušas vīzu vai uzturēšanās atļauju, atbildīga ir tā Līgumslēdzēja Puse, kas izsniegusi vīzu vai uzturēšanās atļauju ar ilgāku derīguma termiņu.
- c) Kamēr patvēruma meklētājs nav atstājis Līgumslēdzēju Pušu teritoriju, saskaņā ar a) un b) apakšpunktu noteiktā atbildība paliek spēkā pat tad, ja ir beidzies jebkādas vīzas vai uzturēšanās atļaujas derīguma termiņš. Ja pēc vīzas vai uzturēšanās atļaujas izsniegšanas patvēruma meklētājs ir atstājis Līgumslēdzēju Pušu teritoriju, šie dokumenti nosaka atbildību atbilstīgi a) un b) apakšpunktam saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību normām, ja vien šajā laikā nav beidzies to derīguma termiņš.
- d) Ja Līgumslēdzējas Puses noteikušas, ka patvēruma meklētājam vīza nav vajadzīga, atbildīga ir tā Līgumslēdzēja Puse, kuras ārējo robežu šķērsojot patvēruma meklētājs ir iecēlojis Līgumslēdzēju Pušu teritorijā.

Ja tikai dažas Līgumslēdzējas Puses ir noteikušas, ka patvēruma meklētājam vīza nav vajadzīga, tad tikmēr, kamēr vīzu politikas saskaņošana vēl nav pilnībā pabeigta, atbilstīgi a), b) un c) apakšpunktam atbildīga ir tā Līgumslēdzēja Puse, kuras ārējo robežu šķērsojot patvēruma meklētājs, izmantojot atbrīvojumu no vīzas, ir iecēlojis Līgumslēdzēju Pušu teritorijā.

Ja patvēruma pieteikumu iesniedz Līgumslēdzējai Pusei, kas patvēruma meklētājam ir izsniegusi tranzītvīzu — neatkarīgi no tā, vai ir veikta patvēruma meklētāja pasas kontrole — un ja Līgumslēdzēja Puse, kas ir tranzīvalsts, pirms tranzītvīzas izsniegšanas ir pārliecinājusies galamērķa Līgumslēdzējas Puses konsulārajās vai diplomātiskajās iestādēs par to, ka patvēruma meklētājs atbilst galamērķa Līgumslēdzējas Puses iecelošanas prasībām, tad par pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga galamērķa Līgumslēdzēja Puse.

- e) Ja patvēruma meklētājs Līgumslēdzēju Pušu teritorijā ir iecēlojis bez Izpildu komitejas noteikta dokumenta vai dokumentiem, kas ļauj šķērsot robežu, atbildīga ir tā Līgumslēdzēja Puse, kuras ārējo robežu šķērsojot patvēruma meklētājs ir iecēlojis Līgumslēdzēju Pušu teritorijā.
- f) Ja ārvalstnieks, kura patvēruma pieteikumu jau izskata kāda Līgumslēdzēja Puse, iesniedz jaunu pieteikumu, atbildīga ir tā Līgumslēdzēja Puse, kura jau izskata pieteikumu.
- g) Ja ārvalstnieks, par kura patvēruma pieteikumu kāda no Līgumslēdzējām Pusēm pieņēmusi galīgo lēmumu, iesniedz jaunu pieteikumu, tad atbildīga ir tā Līgumslēdzēja Puse, kas izskatījusi iepriekšējo pieteikumu, ja vien patvēruma meklētājs nav atstājis Līgumslēdzēju Pušu teritoriju.

2. Ja kāda Līgumslēdzēja Puse ir sākusi izskatīt patvēruma pieteikumu atbilstīgi 29. panta 4. punktam, tā Līgumslēdzēja Puse, kas par pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga saskaņā ar šā panta 1. punktu, ir atbrīvota no pienākuma izskatīt šo pieteikumu.

3. Ja atbildīgo Līgumslēdzēju Pusi nevar noteikt, pamatojoties uz 1. un 2. punktā noteiktajiem kritērijiem, atbildīga ir tā Līgumslēdzēja Puse, kurai patvēruma pieteikums ir iesniegts.

31. pants

1. Līgumslēdzējas Puses cenšas pēc iespējas ātrāk noteikt, kura no tām ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu.

2. Ja patvēruma pieteikumu iesniedz Līgumslēdzējai Pusei, kas saskaņā ar 30. pantu nav atbildīga par tā izskatīšanu, un to dara ārvalstnieks, kas uzturas tās teritorijā, šī Līgumslēdzēja Puse var lūgt, lai par pieteikuma izskatīšanu atbildīgā Līgumslēdzēja Puse uzņemas atbildību par patvēruma meklētāju, nodrošinot viņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu.

3. Atbildīgajai Līgumslēdzējai Pusei ir jāuzņemas atbildība par 2. punktā minēto patvēruma meklētāju, ja lūgumu izsaka sešos mēnešos pēc patvēruma pieteikuma iesniegšanas. Ja lūgumu šajā termiņā

neizsaka, par patvēruma pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga tā Līgumslēdzēja Puse, kurai tas ir iesniegts.

32. pants

Par patvēruma pieteikuma izskatīšanu atbildīgā Līgumslēdzēja Puse izskata to saskaņā ar savas valsts tiesību normām.

33. pants

1. Ja patvēruma piešķiršanas procedūras laikā patvēruma meklētājs nelikumīgi atrodas citas Līgumslēdzējas Puses teritorijā, atbildīgajai Līgumslēdzējai Pusei viņš ir jāuzņem atpakaļ.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja cita Līgumslēdzēja Puse patvēruma meklētājam ir izsniegusi uzturēšanās atļauju, kuras derīguma termiņš ir viens gads vai vairāk. Šādā gadījumā atbildība par patvēruma pieteikuma izskatīšanu piekrīt šai citai Līgumslēdzējai Pusei.

34. pants

1. Atbildīgajai Līgumslēdzējai Pusei ir jāuzņem atpakaļ ārvalstnieks, kura patvēruma pieteikums ir noraidīts galīgi un kurš ieceļojis citas Līgumslēdzējas Puses teritorijā bez atļaujas tur uzturēties.

2. Šā panta 1. punktu tomēr nepiemēro, ja atbildīgā Līgumslēdzēja Puse ārvalstnieku ir izraidījusi no Līgumslēdzēju Pušu teritorijas.

35. pants

1. Līgumslēdzējai Pusei, kas ir piešķirusi ārvalstniekam bēgļa statusu un uzturēšanās tiesības, ir jāuzņemas atbildība par viņa ģimenes locekļu patvēruma pieteikumu izskatīšanu, ar nosacījumu, ka ieinteresētās personas tam piekrīt.

2. Šā panta 1. punktā minētie ģimenes locekļi var būt bēgļa laulātais vai bērns līdz 18 gadu vecumam, kas nav stājies laulībā, vai, ja bēglis ir bērns līdz astoņpadsmit gadu vecumam, kas nav stājies laulībā, viņa tēvs vai māte.

36. pants

Katra Līgumslēdzēja Puse, kas atbild par patvēruma pieteikuma izskatīšanu, var humānu apsvērumu dēļ, kas saistīti ar ģimeni vai kultūru, lūgt citu Līgumslēdzēju Pusi uzņemties šo atbildību, ja to vēlas ieinteresētā persona. Līgumslēdzēja Puse, kurai šāds lūgums izteikts, apsver, vai var to izpildīt.

37. pants

1. Līgumslēdzēju Pušu kompetentās iestādes cik iespējams drīz cita citu informē:

a) par jauniem noteikumiem vai pasākumiem patvēruma tiesību vai patvēruma pieteikumu izskatīšanas sakarā — vēlākais, tiem stājoties spēkā;

b) par statistikas datiem attiecībā uz patvēruma meklētāju ieceļošanu mēneša laikā, norādot valstis, no kurām tie galvenokārt ierodas, un par lēmumiem, kas pieņemti sakarā ar patvēruma pieteikumiem, ja tādi ir;

c) par to, ka ieceļo jaunu kategoriju patvēruma meklētāji vai ka to skaits būtiski palielinās, un par jebkuriem datiem šajā sakarā;

d) par visiem būtiskiem lēmumiem patvēruma tiesību jomā.

2. Līgumslēdzējas Puses nodrošina arī ciešu sadarbību, apkopojot informāciju par stāvokli valstīs, no kurām ierodas patvēruma meklētāji, lai kopīgi novērtētu šo stāvokli.

3. Visām Līgumslēdzējām Pusēm ir jārespektē ikviena citas Līgumslēdzējas Puses norāde par konfidencialitāti, izmantojot tās sniegto informāciju.

38. pants

1. Katra Līgumslēdzēja Puse visām pārējām Līgumslēdzējām Pusēm, kas to lūdz, sniedz tās rīcībā esošu informāciju par kādu patvēruma meklētāju, kas vajadzīga, lai:

— noteiktu Līgumslēdzēju Pusi, kas ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu,

— izskatītu patvēruma pieteikumu,

— pildītu pienākumus, kas izriet no šīs nodaļas.

2. Šī informācija var attiekties vienīgi uz:

a) identitāti (patvēruma meklētāja uzvārds, vārds, arī iepriekšējais uzvārds, pievārds vai pseidonīmi, dzimšanas datums un vieta, pašreizējā un visas iepriekšējās pilsonības un, vajadzības gadījumā, ģimenes locekļi);

b) identitāti apliecināšiem dokumentiem un ceļošanas dokumentiem (numurs, derīguma termiņš, izdošanas vieta un datums, izdevējies-tāde utt.);

c) citiem datiem, kas vajadzīgi, lai noteiktu patvēruma meklētāja identitāti;

- d) uzturēšanās vietām un ceļojumu maršrutiem;
- e) kādas Līgumslēdzējas Puses izdotām uzturēšanās atļaujām un vīzām;
- f) vietu, kur iesniegts patvēruma pieteikums;
- g) vajadzības gadījumā — jebkura iepriekšējā patvēruma pieteikuma iesniegšanas datumu, pašreizējā patvēruma pieteikuma iesniegšanas datumu, pieteikuma izskatīšanas procedūras stadiju, pieņemto lēmumu.

3. Turklāt viena Līgumslēdzēja Puse var lūgt, lai kāda cita Līgumslēdzēja Puse tai dara zināmus iemeslus, ko patvēruma meklētājs minējis, pamatojot pieteikumu, un, vajadzības gadījumā, pieņemtā lēmuma pamatojumu. Attiecīgā Līgumslēdzēja Puse novērtē, vai tā var izpildīt tai iesniegto lūgumu. Lai sniegtu šo informāciju, noteikti vajadzīga patvēruma meklētāja piekrišana.

4. Informācijas apmaiņa notiek pēc kādas Līgumslēdzējas Puses lūguma un vienīgi starp tām iestādēm, kuras Līgumslēdzējas Puses ir izraudzījušās, paziņojot par to Izpildu komitejai.

5. Informāciju, kas iegūta šādā apmaiņā, drīkst izmantot vienīgi 1. punktā paredzētajiem mērķiem. Šo informāciju drīkst darīt zināmu vienīgi tām iestādēm un tiesām, kuru pienākums ir:

- noteikt Līgumslēdzēju Pusi, kas ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu,
- izskatīt patvēruma pieteikumu,
- pildīt pienākumus, kas izriet no šīs nodaļas.

6. Līgumslēdzēja Puse, kas sniedz informāciju, nodrošina to, ka informācija ir pareiza un nav novecojusi.

Ja konstatē, ka kādas Līgumslēdzējas Puses sniegtā informācija ir nepareiza vai arī to nebūtu vajadzējis sniegt, par to tūlīt jāpaziņo Līgumslēdzējam Pusēm, kurām tā ir adresēta. Tām šī informācija ir jāizlabo vai jāiznīcina.

7. Patvēruma meklētājam ir tiesības pēc lūguma saņemt ziņas par informāciju, kas par viņu ir sniegta, ja tās ir pieejamas.

Ja viņš konstatē, ka informācija ir nepareiza vai arī to nebūtu vajadzējis sniegt, viņam ir tiesības prasīt, lai to izlabo vai iznīcina. Labojumus veic atbilstīgi 6. punktam.

8. Katra attiecīgā Līgumslēdzēja Puse reģistrē sniegtās informācijas nodošanu un saņemšanu.

9. Sniegtās informācijas glabāšanas laiks nav ilgāks par laiku, kas vajadzīgs nolūkam, kura dēļ tā sniegta. Attiecīgajai Līgumslēdzējai Pusei noteiktā laikā jānovērtē vajadzība to glabāt.

10. Sniegtās informācijas aizsardzība katrā ziņā ir vismaz tāda pati kā Līgumslēdzējas Puses tiesību aktos paredzētā līdzīgas informācijas aizsardzība.

11. Ja informāciju neapstrādā automatiski, katrai Līgumslēdzējai Pusei jāveic pienācīgi pasākumi, lai ar efektīvu kontroli nodrošinātu šā panta ievērošanu. Ja kādā Līgumslēdzējā Pusē ir 12. punktā minētais dienests, tā var uzdot šim dienestam veikt kontroli.

12. Ja viena vai vairākas Līgumslēdzējas Puses vēlas pilnībā vai daļēji datorizēt 2. un 3. punktā minēto datu apstrādi, datorizāciju var atļaut vienīgi tad, ja attiecīgās Līgumslēdzējas Puses par šādu apstrādi pieņēmušas tiesību aktus, kuros ievēro principus, ko nosaka Eiropas Padomes 1981. gada 28. janvāra Konvencija par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automatizētu apstrādi, un ja tās piemērotai valsts iestādei ir uzticējušas veikt saskaņā ar šo konvenciju sniegtas informācijas apstrādes un izmantošanas neatkarīgu kontroli.

III SADAĻA

POLICIJA UN DROŠĪBA

1. NODAĻA

POLICIJAS SADARBĪBA

39. pants

1. Līgumslēdzējas Puses apņemas nodrošināt to, ka policijas iestādes saskaņā ar savu kompetenci un valsts tiesību aktiem savstarpēji sniedz palīdzību, lai novērstu un izmeklētu noziedzīgus

nodarījumus, ja vien valsts tiesību akti neparedz, ka palīdzību var lūgt tikai tiesu iestādes, un ar noteikumu, ka lūgums vai tā izpilde nav saistīta ar piespiedu pasākumu piemērošanu lūguma saņēmējā Līgumslēdzējā Pusē. Ja lūguma izpilde nav tā saņēmējas policijas iestādes kompetencē, šī iestāde to nodod kompetentai iestādei.

2. Rakstisko informāciju, kuru lūguma saņēmēja Līgumslēdzēja Puse sniedz saskaņā ar 1. punktu, iesniedzēja Līgumslēdzēja Puse

var izmantot kā pierādījumu krimināllietā tikai ar saņēmējas Līgumslēdzējas Puses kompetento tiesu iestāžu piekrišanu.

3. Apmaiņu ar 1. punktā minētajiem palīdzības lūgumiem un atbildēm uz šiem lūgumiem var veikt galvenās iestādes, kas attiecīgajās Līgumslēdzējās Pusēs ir atbildīgas par starptautisku policijas sadarbību. Ja lūgumu šādi nevar laikus iesniegt, iesniedzējas Līgumslēdzējas Puses policijas iestādes var to tieši adresēt saņēmējas Līgumslēdzējas Puses kompetentajām iestādēm, un tās var tieši atbildēt uz šo lūgumu. Šādos gadījumos lūguma iesniedzēja policijas iestāde pēc iespējas īsākā laikā par savu tieši iesniegto lūgumu informē saņēmējas Līgumslēdzējas Puses galveno iestādi, kas ir atbildīga par starptautisku policijas sadarbību.

4. Pierobežas apgabalos sadarbību var regulēt vienošanās starp Līgumslēdzēju Pušu kompetentajiem ministriem.

5. Šā panta noteikumi neietekmē jau noslēgtus vai turpmākus pilnīgākus divpusējus nolīgumus starp Līgumslēdzējām Pusēm, kurām ir kopīgas robežas. Līgumslēdzējas Puses informē cita citu par šādiem nolīgumiem.

40. pants

1. Kādas Līgumslēdzējas Puses policijas darbinieki, kas, veicot kriminālizmeklēšanu, savā valstī novēro personu, ko tur aizdomās par piedalīšanos noziedzīgā nodarījumā, kura dēļ var piemērot izdošanu, drīkst turpināt šo novērošanu citas Līgumslēdzējas Puses teritorijā, ja tā, pamatojoties uz iepriekš iesniegtu tiesiskās palīdzības lūgumu, ir atļāvusi veikt novērošanu otrpus robežai. Atļaujai var būt nosacījumi.

Ja to lūdz, tad novērošanu uztic tās Līgumslēdzējas Puses darbiniekiem, kuras teritorijā novērošanu veic.

Pirmajā daļā minētais tiesiskās palīdzības lūgums ir jāadresē Līgumslēdzējas Puses norādītai iestādei, kuras kompetencē ir vai nu piešķirt lūgto atļauju, vai nodot šādu lūgumu tālāk.

2. Ja īpaši steidzamu iemeslu dēļ nav iespējams laikus lūgt otras Līgumslēdzējas Puses atļauju, darbinieki, kas veic novērošanu, drīkst otrpus robežai turpināt novērot personas, ko tur aizdomās par kādu no 7. punktā uzskaitītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, ievērojot šādus nosacījumus:

a) par robežas šķērsošanu novērošanas laikā tūlīt jāziņo iestādei, kas norādīta atbilstīgi 5. punktam, tajā Līgumslēdzējā Pusē, kuras teritorijā turpina novērošanu;

b) saskaņā ar 1. punktu tūlīt jāiesniedz tiesiskas palīdzības lūgums, kurā izklāstīti iemesli robežas šķērsošanai bez iepriekšējas atļaujas.

Novērošana jāpārtrauc, tiklīdz Līgumslēdzēja Puse, kuras teritorijā tā notiek, to lūdz pēc a) apakšpunktā minētā paziņojuma vai b) apakšpunktā minētā lūguma saņemšanas, vai ja atļauja nav saņemta piecās stundās pēc robežas šķērsošanas.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minēto novērošanu var veikt vienīgi saskaņā ar šādiem vispārējiem nosacījumiem:

a) darbiniekiem, kas veic novērošanu, jāievēro šā panta noteikumi un tās Līgumslēdzējas Puses tiesību akti, kuras teritorijā viņi darbojas; viņiem jāievēro kompetentu vietējo iestāžu norādījumi;

b) izņemot 2. punktā paredzētās situācijas, novērošanas laikā darbiniekiem ir līdzīgi dokumenti, kas apliecina, ka atļauja ir piešķirta;

c) darbiniekiem, kas veic novērošanu, jebkurā laikā jāspēj apliecināt, ka viņi darbojas oficiāli;

d) darbiniekiem, kas veic novērošanu, tās laikā drīkst būt līdzīgi viņu dienesta ieroči, ja vien saņēmēja Puse īpaši nav pieņēmusi citādu lēmumu; ieroča lietošana ir aizliegta, izņemot nepieciešamās aizstāvēšanās gadījumus;

e) iekļūšana mājokļos un publiski nepieejamās vietās ir aizliegta;

f) darbinieki, kas veic novērošanu, nedrīkst ne aizturēt, ne apcietināt novērojamo personu;

g) par katru operāciju ziņo tās Līgumslēdzējas Puses iestādēm, kuras teritorijā šī operācija ir notikusi; drīkst prasīt, lai ierodas darbinieki, kas veikuši novērošanu;

h) tās Līgumslēdzējas Puses iestādes, kuras darbinieki ir veikuši novērošanu, sniedz palīdzību izmeklēšanā, tostarp tiesvedībā, kas seko operācijai, kurā tie piedalījušies, ja to lūdz tās Līgumslēdzējas Puses iestādes, kuras teritorijā ir notikusi novērošana.

4. Šā panta 1. un 2. punktā minētie darbinieki ir:

— Beļģijas Karalistē: "police judiciaire près les Parquets", "gendarmérie" un "police communale" darbinieki, kā arī muitas darbinieki atbilstīgi 6. punktā minētajiem attiecīgajiem divpusējiem

- nolīgumiem un viņu pilnvarām attiecībā uz narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgu tirdzniecību, ieroču un sprāgstvielu tirdzniecību, kā arī toksisko un bīstamo atkritumu nelikumīgu pārvadāšanu,
- Vācijas Federatīvajā Republikā: “*Polizeien des Bundes und der Länder*” darbinieki, kā arī “*Zollfahndungsdienst*” (muitas izmeklēšanas dienests) darbinieki narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgas tirdzniecības un ieroču tirdzniecības sakarāprokuratūras palīgdarbinieku statusā,
 - Francijas Republikā: “*Police judiciaire de la police nationale*” un “*gendarmerie nationale*” darbinieki, kā arī muitas darbinieki atbilstīgi 6. punktā minētajiem attiecīgajiem divpusējiem nolīgumiem un viņu pilnvarām attiecībā uz narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgu tirdzniecību, ieroču un sprāgstvielu tirdzniecību, kā arī toksisko un bīstamo atkritumu nelikumīgu pārvadāšanu,
 - Luksemburgas Lielhercogistē: policijas un “*gendarmerie*” darbinieki, kā arī muitas darbinieki atbilstīgi 6. punktā minētajiem attiecīgajiem divpusējiem nolīgumiem un viņu pilnvarām attiecībā uz narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgu tirdzniecību, ieroču un sprāgstvielu tirdzniecību, kā arī toksisko un bīstamo atkritumu nelikumīgu pārvadāšanu,
 - Nīderlandes Karalistē: “*Rijkspolitie*” un “*Gemeentepolitie*” darbinieki, kā arī nodokļu inspekcijas un izmeklēšanas dienesta darbinieki, kas kompetenti ievadumit un akcīzes nodokļu jomā, atbilstīgi 6. punktā minētajiem divpusējiem nolīgumiem un viņu pilnvarām attiecībā uz narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgu tirdzniecību, ieroču un sprāgstvielu tirdzniecību, kā arī toksisko un bīstamo atkritumu nelikumīgu pārvadāšanu.
5. Šā panta 1. un 2. punktā minētā iestāde (amatpersona) ir:
- Beļģijas Karalistē: *Commissariat général de la Police judiciaire*,
 - Vācijas Federatīvajā Republikā: *Bundeskriminalamt*,
 - Francijas Republikā: *la Direction centrale de la Police judiciaire*,
 - Luksemburgas Lielhercogistē: *le Procureur général d’État*,
 - Nīderlandes Karalistē: *Landelijk Officier van Justitie*, kura kompetencē ir novērošana citas valsts teritorijā.
6. Līgumslēdzējas Puses var divpusēji paplašināt šā panta darbības jomu un pieņemt papildu noteikumus šā panta piemērošanai.
7. Šā panta 2. punktā minēto novērošanu var veikt vienīgi sakarā ar kādu no šiem noziedzīgiem nodarījumiem:
- slepkavība ar iepriekšēju nodomu,
 - slepkavība,
 - izvarošana,
 - tīša dedzināšana,
 - naudas viltošana,
 - laupīšana un zagtu mantu glabāšana,
 - izspiešana,
 - personas nolaupīšana un ķīlnieku sagrābšana,
 - cilvēku tirdzniecība,
 - narkotisko un psihotropo vielu nelikumīga tirdzniecība,
 - tiesību normu pārkāpšana ieroču un sprāgstvielu jomā,
 - spridzināšana,
 - toksisko un bīstamo atkritumu nelikumīga pārvadāšana.
41. pants
1. Vienas Līgumslēdzējas Puses darbinieki, kas savā valstī vajā personu, kura kā 4. punktā minēto nodarījumu izdarītāja vai līdzdalībniece piekerta nozieguma izdarīšanas brīdī, bez iepriekšējas atļaujas drīkst turpināt vajāšanu citas Līgumslēdzējas Puses teritorijā, ja īpaši steidzamu apstākļu dēļ ar kādu no 44. pantā paredzētajiem saziņas līdzekļiem nav iespējams brīdināt otras Līgumslēdzējas Puses kompetentās iestādes par iekļūšanu tās teritorijā vai arī ja šīs iestādes nav varējušas laikus būt notikumu vietā un pārņemt vajāšanu.
- Minētais ir spēkā arī tad, ja vajā personu, kas izbēgusi apcietinājuma vai ieslodzījuma vietas.
- Vēlākais, šķērsojot robežu, darbinieki, kas veic vajāšanu, sazinās ar tās Līgumslēdzējas Puses kompetentajām iestādēm, kuras teritorijā notiek vajāšana. Vajāšanu pārtrauc, tiklīdz to lūdz Līgumslēdzēja Puse, kuras teritorijā tā notiek. Pēc to darbinieku lūguma, kas veic vajāšanu, kompetentās vietējās iestādes aiztur vajāto personu, lai noskaidrotu viņas identitāti vai apcietinātu.

2. Vajāšanu veic atbilstīgi vienai no šīm formām, ko nosaka 9. punktā paredzētajā deklarācijā:

- a) darbiniekiem, kas veic vajāšanu, nav aizturēšanas tiesību;
- b) ja nav izteikta prasība pārtraukt vajāšanu un kompetentās iestādes nevar pietiekami ātri iesaistīties, darbinieki, kas veic vajāšanu, var aizturēt vajāto personu, kamēr tās Līgumslēdzējas Puses darbinieki, kuras teritorijā vajāšana notiek, (šie darbinieki tūlīt jāinformē) noskaidro aizturētā identitāti vai apcietina viņu.

3. Vajāšanu veic saskaņā ar 1. un 2. punktu un atbilstīgi vienai no šīm formām, ko nosaka 9. punktā paredzētajā deklarācijā:

- a) vajāšanu veic noteiktā teritorijā vai noteiktu laiku pēc robežas šķērsošanas, ko nosaka minētajā deklarācijā;
- b) vajāšanu veic bez ierobežojumiem laikā un telpā.

4. Šā panta 9. punktā paredzētajā deklarācijā Līgumslēdzējas Puses definē 1. punktā minētos nodarījumus:

a) tie ir:

- slepkavība ar iepriekšēju nodomu,
- slepkavība,
- izvarošana,
- tīša dedzināšana,
- naudas viltošana,
- laupīšana un zagtu mantu glabāšana,
- izspiešana,
- personas nolaupīšana un ķīlnieku sagrābšana,
- cilvēku tirdzniecība,
- narkotisko un psihotropo vielu nelikumīga tirdzniecība,
- tiesību normu pārkāpšana ieroču un sprāgstvielu jomā,
- spridzināšana,
- toksisko un bīstamo atkritumu nelikumīga pārvadāšana,

— aizbēgšana no tāda nelaiemes gadījuma vietas, kas izraisījis nāvi vai smagus miesas bojājumus;

b) nodarījumi, kuru dēļ var piemērot izdošanu.

5. Vajāšanu var veikt vienīgi saskaņā ar šādiem vispārējiem nosacījumiem:

- a) darbiniekiem, kas veic vajāšanu, jāievēro šā panta noteikumi un tās Līgumslēdzējas Puses tiesību akti, kuras teritorijā viņi darbojas; viņi ievēro kompetentu vietējo iestāžu norādījumus;
- b) vajāšana notiek tikai pār sauszemes robežām;
- c) iekļūšana mājokļos un publiski nepieejamās vietās ir aizliegta;
- d) darbiniekiem, kas veic vajāšanu, ir jābūt viegli pazīstamiem pēc formastērpa, piedurknes apsēja, vai arī transporta līdzekļa atšķirības zīmēm; ir aizliegts izmantot civilo apģērbu un transporta līdzekļus bez iepriekšminētajām pazīšanas zīmēm; darbiniekiem, kas veic vajāšanu, ir jāspēj jebkurā laikā apliecināt, ka viņi darbojas oficiāli;
- e) darbiniekiem, kas veic vajāšanu, drīkst būt līdzīgi dienesta ieroči; to lietošana ir aizliegta, izņemot nepieciešamās aizstāvēšanās gadījumus;
- f) kad vajātā persona aizturēta, kā paredzēts 2. punkta b) apakšpunktā, lai nodotu kompetentām vietējām iestādēm, drīkst veikt tikai personas pārmeklēšanu drošības nolūkos; pārvešanas laikā drīkst lietot roku dzelžus; drīkst konfiscēt priekšmetus, kas ir līdzīgi vajātajai personai;
- g) pēc katras 1., 2. un 3. punktā minētās operācijas darbinieki, kas veikuši vajāšanu, ierodas kompetentās vietējās iestādēs tajā Līgumslēdzējā Pusē, kuras teritorijā tie darbojušies, un ziņo par operāciju; pēc šo iestāžu lūguma viņiem ir jāpaliek sasniedzamiem, līdz pietiekami noskaidro viņu darbības apstākļus; šo nosacījums piemēro arī tad, ja vajāšanas rezultātā vajāto personu neapcietina;
- h) tās Līgumslēdzējas Puses iestādes, kuras darbinieki veikuši vajāšanu, sniedz palīdzību izmeklēšanā, kā arī tiesvedībā, kas seko operācijai, kurā tie piedalījušies, ja to lūdz tās Līgumslēdzējas Puses iestādes, kuras teritorijā vajāšana notikusi.

6. Personu, ko 2. punktā paredzētās darbības rezultātā apcietinājušas kompetentās vietējās iestādes, neatkarīgi no pilsonības var aizturēt, lai noprotinātu. Analogi piemēro attiecīgās valsts tiesību normas.

Ja persona nav tās Līgumslēdzējas Puses pilsonis, kuras teritorijā to apcietina, tā jāatbrīvo vēlākais sešas stundas pēc apcietināšanas, neskaitot stundas no pusnakts līdz deviņiem no rīta, ja vien kompetentās vietējās iestādes nav iepriekš jebkādā formā saņēmušas pagaidu apcietināšanas lūgumu, lai varētu personu izdot.

7. Darbinieki, kas minēti iepriekšējos punktos, ir:

— Beļģijas Karalistē: “*police judiciaire près les Parquets*”, “*gendarmérie*” un “*police communale*” darbinieki, kā arī muitas darbinieki atbilstīgi 10. punktā minētajiem attiecīgajiem divpusējiem nolīgumiem un viņu pilnvarām attiecībā uz narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgu tirdzniecību, ieroču un sprāgstvielu tirdzniecību, kā arī toksisko un bīstamo atkritumu nelikumīgu pārvadāšanu,

— Vācijas Federatīvajā Republikā: “*Polizeien des Bundes und der Länder*” darbinieki, kā arī “*Zollfahndungsdienst*” (muitas izmeklēšanas dienests) darbinieki tikai narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgas tirdzniecības un ieroču tirdzniecības saka-rāprokuratūras palīgdarbinieku statusā,

— Francijas Republikā: “*Police judiciaire de la police nationale*” un “*gendarmerie nationale*” darbinieki, kā arī muitas darbinieki atbilstīgi 10. punktā minētajiem attiecīgajiem divpusējiem nolīgumiem un viņu pilnvarām attiecībā uz narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgu tirdzniecību, ieroču un sprāgstvielu tirdzniecību, kā arī toksisko un bīstamo atkritumu nelikumīgu pārvadāšanu,

— Luksemburgas Lielhercogistē: policijas un “*gendarmerie*” darbinieki, kā arī muitas darbinieki atbilstīgi 10. punktā minētajiem attiecīgajiem divpusējiem nolīgumiem un viņu pilnvarām attiecībā uz narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgu tirdzniecību, ieroču un sprāgstvielu tirdzniecību, kā arī toksisko un bīstamo atkritumu nelikumīgu pārvadāšanu,

— Nīderlandes Karalistē: “*Rijkspolitie*” un “*Gemeentepolitie*” darbinieki, kā arī nodokļu inspekcijas un izmeklēšanas dienesta darbinieki, kas kompetenti ieviegmuitu un akcīzes nodokļu jomā, atbilstīgi 10. punktā minētajiem divpusējiem nolīgumiem un viņu pilnvarām attiecībā uz narkotisko un

psihotropo vielu nelikumīgu tirdzniecību, ieroču un sprāgstvielu tirdzniecību, kā arī toksisko un bīstamo atkritumu nelikumīgu pārvadāšanu.

8. Šā panta piemērošana attiecībā uz Līgumslēdzējām Pusēm neietekmē 27. pantu 1962. gada 27. jūnija Beniluksa Līgumā par izraidīšanu un savstarpēju tiesisku palīdzību krimināllietās, kas grozīts ar 1974. gada 11. maija Protokolu.

9. Parakstot šo konvenciju, katra Līgumslēdzēja Puse iesniedz deklarāciju, kurā tā, pamatojoties uz 2., 3. un 4. punktu, katrai Līgumslēdzējai Pusei, ar ko tai ir kopīgas robežas, nosaka formu, kādā tās teritorijā veic vajāšanu.

Katra Līgumslēdzēja Puse jebkurā brīdī var aizstāt savu deklarāciju ar citu, ar noteikumu, ka tā nesašaurina iepriekšējās deklarācijas darbības jomu.

Visas deklarācijas iesniedz pēc apspriešanās ar katru ieinteresēto Līgumslēdzēju Pusi, lai panāktu vienādu režīmu abpus iekšējām robežām.

10. Līgumslēdzējas Puses var divpusēji paplašināt 1. punkta darbības jomu un pieņemt papildu noteikumus saskaņā ar šo pantu.

42. pants

Šīs konvencijas 40. un 41. pantā minēto operāciju laikā pret darbiniekiem, kas veic uzdevumu citas Līgumslēdzējas Puses teritorijā, sakarā ar nodarījumiem, kas izdarīti pret viņiem vai ko viņi izdarījuši, izturas kā pret šīs valsts darbiniekiem.

43. pants

1. Ja saskaņā ar šīs konvencijas 40. un 41. pantu kādas Līgumslēdzējas Puses darbinieki veic uzdevumu citas Līgumslēdzējas Puses teritorijā, pirmā Līgumslēdzēja Puse atbild par tās darbinieku uzdevuma izpildes laikā nodarīto kaitējumu saskaņā ar tās Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem, kuras teritorijā viņi darbojas.

2. Līgumslēdzēja Puse, kuras teritorijā ir nodarīts 1. punktā minētais kaitējums, atlīdzina to atbilstīgi nosacījumiem, ko piemēro tās darbinieku nodarītam kaitējumam.

3. Līgumslēdzēja Puse, kuras darbinieki kādam nodarījuši kaitējumu citas Līgumslēdzējas Puses teritorijā, pilnībā atmaksā pēdējai minētai summu, ko tā izmaksājusi cietušajiem, viņu tiesību pārņēmējiem vai likumīgajiem pārstāvjiem.

4. Neskarot Līgumslēdzējas Puses tiesību īstenošanu attiecībā pret trešām personām un neskarot 3. punktu, katra Līgumslēdzēja Puse atsakās 1. punktā paredzētajā gadījumā prasīt, lai cita Līgumslēdzēja Puse atlīdzina nodarīto kaitējumu.

44. pants

1. Saskaņā ar starptautiskām konvencijām šajā jomā un ņemot vērā vietējos apstākļus un tehniskās iespējas, Līgumslēdzēja Puse, jo īpaši pierobežu reģionos, nodrošina telefona līnijas, radio, teleksa un citus tiešus sakarus, lai atvieglinātu policijas un muitas dienestu sadarbību, īpaši ātru informācijas pārraidi gadījumā, ja veic novērošanu vai vajāšanu citas valsts teritorijā.

2. Papildus šiem īstermiņa pasākumiem tās apsvērs šādas iespējas:

- a) var apmainīties ar iekārtām vai nosūtīt sadarbības koordinātorus, kas apgādāti ar piemērotām radio iekārtām;
- b) paplašināt frekvenču joslas, ko izmanto pierobežu zonās;
- c) izveidot kopīgus sakaru mezglus policijas un muitas dienestiem, kas darbojas šajās zonās;
- d) koordinēt sakaru iekārtu iegādes programmas, lai panāktu, ka tiek ieviestas standartizētas un saderīgas sakaru sistēmas.

45. pants

1. Līgumslēdzējas Puses apņemas veikt vajadzīgos pasākumus, lai garantētu to, ka:

- a) to uzņēmumu vadītāji vai darbinieki, kas sniedz pajumti, nodrošina, ka izmitinātie ārvalstnieki, tostarp citu Līgumslēdzēju Pušu un citu Eiropas Kopienu dalībvalstu pilsoņi, — izņemot šo personu laulātos vai nepilngadīgus bērnus, kā arī tūristu grupu dalībniekus — personīgi izpilda un paraksta deklarācijas veidlapas un pierāda savu identitāti, uzrādot derīgu, identitāti apliecinošu dokumentu;
- b) šādi aizpildītas deklarāciju veidlapas saglabā kompetentu iestāžu vajadzībām vai nodod tām, ja šīs iestādes to uzskata par vajadzīgu, lai novērstu draudus, veiktu kriminālvajāšanu vai noskaidrotu pazudušo vai nelaimes gadījumos cietušo personu likteni, ja vien attiecīgās valsts tiesību akti neparedz ko citu.

2. Šā panta 1. punktu analogi piemēro personām, kas izīrētās vietās apmetas teltīs, autofurgonos vai kuģos.

46. pants

1. Dažos gadījumos jebkura Līgumslēdzēja Puse, ievērojot savas valsts tiesību aktus, bez īpaša pamudinājuma var ieinteresētai Līgumslēdzējai Pusei sniegt jebkādu informāciju, kas tai var būt svarīga, lai palīdzētu novērst turpmākus noziegumus, kā arī draudus sabiedriskai drošībai un kārtībai.

2. Neskarot 39. panta 4. punktā paredzēto sadarbības režīmu pierobežu reģionos, informācijas apmaiņa notiek ar norādītu galveno iestāžu starpniecību. Īpaši steidzamos gadījumos informācijas apmaiņa šā panta nozīmē var notikt tieši starp attiecīgajām policijas iestādēm, ja vien šo valstu tiesību normas neparedz ko citu. To pēc iespējas ātrāk dara zināmu galvenajai iestādei.

47. pants

1. Līgumslēdzējas Puses var slēgt divpusējus nolīgumus, kas ļauj uz noteiktu vai nenoteiktu laiku vienas Līgumslēdzējas Puses sadarbības koordinātorus nosūtīt darbā uz otras Līgumslēdzējas Puses policijas dienestu.

2. Sadarbības koordinātorus uz noteiktu vai nenoteiktu laiku nosūta, lai veicinātu un paātrinātu sadarbību starp Līgumslēdzējām Pusēm, jo īpaši sniedzot palīdzību:

- a) informācijas apmaiņas formā, lai gan ar preventīvām, gan represīvām metodēm apkarotu noziedzību;
- b) lai izpildītu lūgumus par savstarpēju policijas palīdzību un tiesisku palīdzību krimināllietās;
- c) iestādēm un amatpersonām, kas uzrauga ārējās robežas — to pienākumu veikšanā.

3. Sadarbības koordinātoru uzdevums ir sniegt padomus un palīdzību. Viņu kompetencē nav patstāvīgi veikt policijas darbu. Viņi sniedz informāciju un pilda savus uzdevumus, ievērojot norādījumus, ko viņiem dod Līgumslēdzēja Puse, no kuras viņi ieradušies, un Līgumslēdzēja Puse, uz kuru viņi nosūtīti. Viņi regulāri sniedz ziņojumus tās policijas iestādes priekšniekam, uz kuru viņi nosūtīti.

4. Līgumslēdzējas Puses var divpusēji vai daudzpusēji vienoties, ka vienas Līgumslēdzējas Puses sadarbības koordinātori, kas nosūtīti uz trešām valstīm, pārstāv arī vienas vai vairāku citu

Līgumslēdzēju Pušu intereses. Saskaņā ar šādu vienošanos sadarbības koordinatori, kas nosūtīti uz trešām valstīm, pēc lūguma vai pēc pašu iniciatīvas sniedz informāciju citām Līgumslēdzējām Pusēm, un saskaņā ar savu kompetenci veic uzdevumus šo Pušu labā. Līgumslēdzējas Puses informē cita citu par nodomiem nosūtīt sadarbības koordinatorus uz trešām valstīm.

2. NODAĻA

SAVSTARPĒJA TIESISKA PALĪDZĪBA KRIMINĀLLIETĀS

48. pants

1. Šās nodaļas mērķis ir papildināt 1959. gada 20. aprīļa Eiropas Konvenciju par savstarpēju tiesisku palīdzību krimināllietās, kā arī — attiecībās starp Līgumslēdzējām Pusēm, kas ir Beniluksa Ekonomikas savienības dalībvalstis — 2. nodaļu 1962. gada 27. jūnija Beniluksa Līgumā par izdošanu un savstarpēju tiesisku palīdzību krimināllietās, kas grozīts ar 1974. gada 11. maija Protokolu, un vienkāršot šo aktu piemērošanu.

2. Šā panta 1. punkts neliedz īstenot noteikumus ar plašāku piemērojumu, kas ietverti spēkā esošos divpusējos nolīgumos starp Līgumslēdzējām Pusēm.

49. pants

Savstarpēju tiesisku palīdzību sniedz arī:

- a) lietās sakarā ar noteikumu pārkāpumiem, par kuriem saskaņā ar vienas vai abu Līgumslēdzēju Pušu tiesību aktiem sodus piemēro valsts pārvaldes iestādes, kuru lēmumi var būt par pamatu, lai vērstos kompetentā krimināltiesā;
- b) lietās, kas saistītas ar tāda kaitējuma atlīdzināšanu, ko radījusi nepamatota vajāšana vai notiesāšana;
- c) apzēlošanas sakarā;
- d) civilprasībās krimināllietās, kamēr krimināltiesā krimināllietā vēl nav pieņēmusi galīgu nolēmumu;
- e) lai darītu zināmus tiesu iestāžu paziņojumus par kāda sprieduma izpildi vai drošības līdzekļa piemērošanu, naudassoda vai tiesas izdevumu samaksu;

- f) attiecībā uz pasākumiem, ko veic, lai atliktu kāda sprieduma pasludināšanu vai lēmuma pieņemšanu par drošības līdzekļa piemērošanu, lai īstenotu nosacītu atbrīvošanu, vai arī lai pārtrauktu kāda sprieduma izpildi vai drošības līdzekļa piemērošanu.

50. pants

1. Līgumslēdzējas Puses saskaņā ar 48. pantā minēto konvenciju un līgumu apņemas sniegt savstarpēju tiesisku palīdzību gadījumos, kad tiek pārkāpti tiesību akti par akcīzes nodokļiem, pievienotās vērtības nodokļiem un muitas nodevām. Tiesību normas muitas jomā ir normas, kas iekļautas 2. pantā Beļģijas, Vācijas Federatīvās Republikas, Francijas, Itālijas, Luksemburgas un Nīderlandes 1967. gada 7. septembra Konvencijā par muitas pārvalžu savstarpēju palīdzību un Padomes 1981. gada 19. maija Regulas (EEK) Nr. 1468/81 2. pantā.

2. Lūgumus lietās, kas saistītas ar izvairīšanos no akcīzes nodokļu nomaksas, nedrīkst noraidīt tā iemesla dēļ, ka lūguma saņēmēja valsts neuzliek akcīzes nodokļus lūgumā norādītajām precēm.

3. Informāciju un pierādījumus, kas iegūti no lūguma saņēmējas Līgumslēdzējas Puses, bez tās piekrišanas lūguma iesniedzēja Līgumslēdzēja Puse neizplata un neizmanto izmeklēšanā, kriminālvajāšanā vai citās darbībās, kas nav norādītas lūgumā.

4. Šajā pantā paredzēto savstarpējo tiesisko palīdzību atteikt, ja nepiedzīto vai nesamaksāto nodokļu summa nav lielāka par ECU 25 000 vai bez atļaujas eksportēto vai importēto preču paredzamā vērtība nav lielāka par ECU 100 000, izņemot gadījumus, kad apstākļu vai aizdomās turētās personas dēļ lūguma iesniedzēja Līgumslēdzēja Puse attiecīgo lietu uzskata par īpaši svarīgu.

5. Ja savstarpējas palīdzības lūgumu izteikusi tiesu iestāde, šo pantu piemēro arī gadījumos, kad lūgtā savstarpējā tiesiskā palīdzība ir saistīta ar nodarījumiem, kas sodāmi vienīgi ar naudas sodu, piemēram, noteikumu pārkāpumi, par ko sodus piemēro valsts pārvaldes iestādes.

51. pants

Līgumslēdzējas Puses uzskata par pieņemamiem vienīgi tādus tiesiskās palīdzības lūgumus par kratīšanas izdarīšanu vai aresta uzlikšanu, kuri atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) nodarījums, kura sakarā iesniedz tiesiskās palīdzības lūgumu, saskaņā ar abu Līgumslēdzēju Pušu tiesību aktiem ir sodāms ar brīvībasatņemšanu vai arestu uz laiku, kas ir vismaz seši mēneši, vai saskaņā ar vienas Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem ir

sodāms ar līdzīgu sodu un saskaņā ar otras Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem — kā noteikumu pārkāpums, par ko sodus piemēro valsts pārvaldes iestādes, kuru lēmumi var būt par pamatu, lai vērstos kompetentā krimināltiesā;

b) tiesiskās palīdzības lūguma izpilde ir saderīga ar lūguma saņēmējas Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem.

52. pants

1. Katra Līgumslēdzēja Puse personām, kas atrodas kādas citas Līgumslēdzējas Puses teritorijā, procesuālos dokumentus var nosūtīt tieši pa pastu. Līgumslēdzējas Puses iesniedz Izpildu komitejā to dokumentu sarakstu, kurus drīkst šādi nosūtīt.

2. Ja ir iemesls uzskatīt, ka adresāts neprot valodu, kurā dokuments uzrakstīts, šis dokuments vai vismaz tā svarīgākās daļas jāpārtulko tās Līgumslēdzējas Puses valsts valodā (vai vienā no valsts valodām), kurā adresāts atrodas. Ja iestāde, kas šo dokumentu nosūta, zina, ka adresāts prot tikai kādu citu valodu, tad šis dokuments vai vismaz tā svarīgākās daļas jāpārtulko attiecīgajā valodā.

3. Ekspertam vai lieciniekam, kas nav atsaucies uz pavēsti, kura viņam nosūtīta pa pastu, nevar piemērot sodu vai kādu piespiedu līdzekli pat tad, ja pavestē izteikts brīdinājums par sankcijām, izņemot gadījumu, ja viņš vēlāk brīvprātīgi ierodas tās Līgumslēdzējas Puses teritorijā, kas pavēsti nosūtījusi, un atkal saņem šādu pavēsti. Iestāde, kas pavēsti nosūta pa pastu, nodrošina to, lai tajā nebūtu norādītas sankcijas. Šis noteikums neietekmē 34. pantu 1962. gada 27. jūnija Beniluksa Līgumā par izdošanu un savstarpēju tiesisku palīdzību krimināllietās, kas grozīts ar 1974. gada 11. maija Protokolu.

4. Ja nodarījums, kura sakarā iesniedz tiesiskās palīdzības lūgumu, saskaņā ar abu Līgumslēdzēju Pušu tiesību aktiem ir noteikumu pārkāpums, par ko sodus piemēro valsts pārvaldes iestādes, kuru lēmumi var būt par pamatu, lai vērstos kompetentā krimināltiesā, tad procesuālo dokumentu nosūtīšana jāveic saskaņā ar 1. punktu.

5. Neatkarīgi no 1. punkta noteikumiem, procesuālos dokumentus var nosūtīt ar lūguma saņēmējas Līgumslēdzējas Puses tiesu varas iestāžu starpniecību, ja adresāta adrese nav zināma vai ja iesniedzēja Līgumslēdzēja Puse prasa oficiālu paziņošanu personai.

53. pants

1. Savstarpējas tiesiskās palīdzības lūgumus var iesniegt un saņemt tiesu varas iestādes.

2. Šā panta 1. punkts neliedz iespēju iesniegt un saņemt lūgumus ar Tieslietu ministriju vai Starptautiskās kriminālpolicijas organizācijas valstu centrālo biroju starpniecību.

3. Lūgumi par tādu personu pagaidu pārvešanu vai tranzītu, kurām piemērots pagaidu apcietinājums vai kuras sodītas ar brīvības atņemšanu, jāiesniedz un regulāra vai neregulāra apmaiņa ar sodāmības reģistra informāciju jāveic ar Tieslietu ministriju starpniecību.

4. Saskaņā ar 1959. gada 20. aprīļa Eiropas Konvenciju par savstarpēju tiesisku palīdzību krimināllietās Tieslietu ministrija attiecībā uz Vācijas Federatīvo Republiku nozīmē federālo tieslietu ministru un federālo zemju tieslietu ministrus un senatorus.

5. Ziņojumus, kas saistīti ar vajāšanu sakarā ar tiesību aktu pārkāpumiem attiecībā uz braukšanas un atpūtas laiku un kas atbilst 21. pantam 1959. gada 20. aprīļa Eiropas Konvencijā par savstarpēju tiesisku palīdzību krimināllietās vai 42. pantam 1962. gada 27. jūnija Beniluksa Līgumā par izdošanu un savstarpēju tiesisku palīdzību krimināllietās, kas grozīts ar 1974. gada 11. maija Protokolu, lūguma iesniedzējas Līgumslēdzējas Puses tiesu iestādes drīkst nosūtīt tieši lūguma saņēmējas Līgumslēdzējas Puses tiesu iestādēm.

3. NODAĻA

“NON BIS IN IDEM” PRINCIPA PIEMĒROŠANA

54. pants

Personu, kuras sakarā vienā Līgumslēdzējā Pusē ir pieņemts galīgais tiesas spriedums, nedrīkst par to pašu nodarījumu saukt pie atbildības citā Līgumslēdzējā Pusē, ar noteikumu, ka notiesāšanas gadījumā sods jau ir izciests, to izciest vai to vairs nevar izpildīt atbilstīgi tās Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem, kurā spriedums pieņemts.

55. pants

1. Katra Līgumslēdzēja Puse, ratificējot, pieņemot vai apstiprinot šo konvenciju, var deklarēt, ka 54. pants tai nav juridiski saistošs vienā vai vairākos šādos gadījumos:

- a) ja nodarījums, par kuru pieņemts citas valsts tiesas spriedums, pilnībā vai daļēji izdarīts tās teritorijā; šo izņēmumu tomēr nepiemēro, ja nodarījums daļēji izdarīts tās Līgumslēdzējas Puses teritorijā, kur spriedums pieņemts;
- b) ja nodarījums, par kuru pieņemts citas valsts tiesas spriedums, ir draudi valsts drošībai vai citām tikpat būtiskām šīs Līgumslēdzējas Puses interesēm;
- c) ja nodarījumu, par kuru pieņemts citas valsts tiesas spriedums, ir izdarījis kāda šīs Līgumslēdzējas Puses amatpersona, pārņēpjot amata pilnvaras.

2. Līgumslēdzēja Puse, kas iesniedz deklarāciju par 1. punkta b) apakšpunktā minēto izņēmumu, norāda tās nodarījumu kategorijas, uz kurām attiecas šis izņēmums.

3. Līgumslēdzēja Puse var jebkurā laikā atsaukt deklarāciju par vienu vai vairākiem 1. punktā minētajiem izņēmumiem.

4. Izņēmumus, kas atbilstīgi 1. punktam ir iekļauti deklarācijā, nepiemēro, ja ieinteresētā Līgumslēdzēja Puse tā paša nodarījuma sakarā ir lūgusi otrai Līgumslēdzējai Pusei veikt vajāšanu vai ir attiecīgo personu izraidījusi.

56. pants

Ja kādā Līgumslēdzējā Pusē sāk tādas personas vajāšanu, par kuras nodarījumu citā Līgumslēdzējā Pusē jau pieņemts galīgais spriedums, tad laiks, kas pavadīts ieslodzījumā par šo nodarījumu pēdējās minētās Līgumslēdzējas Puses teritorijā, ir jāatskaita no nākamā piespriešotā soda. Ciktāl to pieļauj valstu tiesību akti, ir jāņem vērā arī citi sodi, ne tikai jau izciestais brīvības atņemšanas sods.

57. pants

1. Ja kādā Līgumslēdzējā Pusē apsūdz personu kādā nodarījumā un šīs Līgumslēdzējas Puses kompetentām iestādēm ir iemesls uzskatīt, ka apsūdzība saistīta ar to pašu nodarījumu, par kuru citā Līgumslēdzējā Pusē jau ir pieņemts galīgais spriedums, tad šīs iestādes, ja uzskata par vajadzīgu, lūdz attiecīgu informāciju no tās Līgumslēdzējas Puses kompetentām iestādēm, kuras teritorijā spriedums ir pieņemts.

2. Lūgto informāciju sniedz iespējami drīz, un to ņem vērā turpmākā procesa gaitā.

3. Katra Līgumslēdzēja Puse, ratificējot, pieņemot vai apstiprinot šo konvenciju, nosaka iestādes, kas ir tiesīgas lūgt un saņemt šajā pantā paredzēto informāciju.

58. pants

Iepriekšminētie noteikumi neliedz, īstenojot "non bis in idem" principu attiecībā uz citās valstīs pieņemtiem tiesu nolēmumiem, īstenot noteikumus ar plašāku piemērojumu.

4. NODAĻA

IZDOŠANA

59. pants

1. Šīs nodaļas mērķis ir papildināt 1957. gada 13. septembra Eiropas Konvenciju par izdošanu, kā arī — attiecībās starp Līgumslēdzējām Pusēm, kas ir Beniluksa Ekonomikas savienības dalībvalstis — 1. nodaļu 1962. gada 27. jūnija Beniluksa Līgumā par izdošanu un savstarpēju tiesisku palīdzību krimināllietās, kas grozīts ar 1974. gada 11. maija Protokolu, un vienkāršot šo aktu piemērošanu.

2. Šā panta 1. punkts neliedz īstenot noteikumus ar plašāku piemērojumu, kas ietverti spēkā esošos divpusējos nolīgumos starp Līgumslēdzējām Pusēm.

60. pants

Attiecībās starp divām Līgumslēdzējām Pusēm, no kurām viena nav līgumslēdzēja puse 1957. gada 13. septembra Eiropas Konvencijā par izdošanu, minētās Konvencijas noteikumus piemēro, ņemot vērā atrunas un deklarācijas, kas iesniegtas, ratificējot minēto konvenciju, vai arī — attiecībā uz tām Līgumslēdzējām Pusēm, kas nav minētās konvencijas līgumslēdzējas puses — ratificējot, pieņemot vai apstiprinot šo konvenciju.

61. pants

Francijas Republika apņemas pēc vienas Līgumslēdzējas Puses lūguma izdot personas, pret kurām sāka kriminālvajāšana par nodarījumiem, par kuriem maksimālais paredzētais sods saskaņā ar Francijas tiesību aktiem ir brīvības atņemšana vai arests uz vismaz diviem gadiem un — saskaņā ar lūguma iesniedzējas Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem — brīvības atņemšana vai arests uz vismaz vienu gadu.

62. pants

1. Attiecībā uz noilguma pārtraukšanu piemēro tikai lūguma iesniedzējas Līgumslēdzējas Puses noteikumus.

2. Amnestija, ko izsludinājusi lūguma saņēmēja Līgumslēdzēja Puse, neliedz veikt izdošanu, ja vien nodarījums nav šīs Līgumslēdzējas Puses jurisdikcijā.

3. Ja nav sūdzības vai oficiāla paziņojuma, kas ļauj sākt vajāšanu un kas vajadzīgs vienīgi saskaņā ar lūguma saņēmējas Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem, tas tomēr neietekmē pienākumu personu izdot.

63. pants

Līgumslēdzējas Puses aņemas saskaņā ar 59. pantā minēto konvenciju un līgumu savstarpēji izdot personas, kuru vajāšanu veic lūguma iesniedzējas Līgumslēdzējas Puses tiesu iestādes sakarā ar kādu no nodarījumiem, kas minēti 50. panta 1. punktā, vai kuras meklē, lai izpildītu sodu vai piemērotu drošības līdzekli, kas piespriests par attiecīgo nodarījumu.

64. pants

Ķiņojumam, kas saskaņā ar 95. pantu ievadīts Œengenas Informācijas sistēmā, ir tāds pats juridiskais spēks kā lūgumam par pagaidu apcietināšanu atbilstīgi 16. pantam 1957. gada 13. septembra Eiropas Konvencijā par izdošanu vai saskaņā ar 15. pantu 1962. gada 27. jūnija Beniluksa Līgumā par izdošanu un savstarpēju tiesisku palīdzību krimināllietās, kas grozīts ar 1974. gada 11. maija Protokolu.

65. pants

1. Izdošanas un tranzīta lūgumus iesniedzējas Līgumslēdzējas Puses kompetentā ministrija adresē lūguma saņēmējas Līgumslēdzējas Puses kompetentajai ministrijai; tas neliedz izmantot arī diplomātiskos kanālus.

2. Kompetentās ministrijas ir:

— Beļģijas Karalistē: Tieslietu ministrija,

— Vācijas Federatīvajā Republikā: Federālā tieslietu ministrija un federālo zemju tieslietu ministri un senatori,

— Francijas Republikā: Ārlietu ministrija,

— Luksemburgas Lielhercogistē: Tieslietu ministrija,

— Nīderlandes Karalistē: Tieslietu ministrija.

66. pants

1. Ja meklējamās personas izdošana saskaņā ar lūguma saņēmējas Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem nav noteikti aizliegta, šī Līgumslēdzēja Puse var atļaut izdošanu bez oficiālas izdošanas procedūras, ar noteikumu, ka meklētā persona tam piekrīt, apliecinot to tiesneša klātbūtnē pēc tam, kad tiesnesis viņu uzklaušījis un informējis par viņas tiesībām uz oficiālu izdošanas procedūru. Meklētās personas uzklaušīšanā var piedalīties arī viņas advokāts.

2. Ja izdošanu veic saskaņā ar 1. punktu, meklētā persona, kas noteikti paziņo, ka atsakās no aizstāvības, kas tai paredzēta saskaņā ar specialitātes principu, nevar šo paziņojumu atsaukt.

5. NODAĻA

KRIMINĀLSPRIEDUMA IZPILDES NODOŠANA

67. pants

Turpmāk minēto noteikumu mērķis ir papildināt Eiropas Padomes 1983. gada 21. marta Konvenciju par notiesāto personu nodošanu soda izciešanai, un šie noteikumi attiecas uz tām Līgumslēdzējām Pusēm, kas ir minētās konvencijas līgumslēdzējas puses.

68. pants

1. Līgumslēdzēja Puse, kuras teritorijā brīvības atņemšana vai arests saskaņā ar tiesas spriedumu, kuram ir *res judicata* spēks, piespriests kādas citas Līgumslēdzējas Puses pilsonim, kas ir izvairījies no šā soda vai drošības līdzekļa, aizbēgot uz savu valsti, var pēdējai minētajai Līgumslēdzējai Pusei lūgt, lai tā pārņem soda izpildi vai drošības līdzekļa piemērošanu, ja aizbēgušo personu atrod tās teritorijā.

2. Kamēr nav saņemti dokumenti, kas saistīti ar lūgumu pārņemt soda izpildi, drošības līdzekļa piemērošanu vai atlikušās soda daļas izpildi, un pirms lēmuma pieņemšanas par šo lūgumu, lūguma saņēmēja Līgumslēdzēja Puse pēc lūguma iesniedzējas Līgumslēdzējas Puses lūguma var nodot notiesāto personu policijas uzraudzībā vai veikt citus pasākumus, lai garantētu tās atrašanos lūguma saņēmējas Līgumslēdzējas Puses teritorijā.

69. pants

Soda izpildes nodošanai saskaņā ar 68. pantu nav vajadzīga tās personas piekrišana, kurai piespriests sods vai drošības līdzeklis. Analogi piemēro citus noteikumus Eiropas Padomes 1983. gada 21. marta Konvencijā par notiesāto personu nodošanu.

6. NODAĻA

NARKOTISKĀS VIELAS

70. pants

1. Līgumslēdzējas Puses izveido pastāvīgu darba grupu, kuras uzdevums ir izpētīt kopīgas problēmas to noziegumu apkarošanā, kas saistīti ar narkotiskām vielām, un vajadzības gadījumā izstrādāt priekšlikumus, lai uzlabotu Līgumslēdzēju Pušu sadarbības praktiskos un tehniskos aspektus. Darba grupa savus priekšlikumus iesniedz Izpildu komitejai.

2. Pirmajā punktā paredzētajā darba grupā, kuras locekļus ieceļ kompetentas valsts iestādes, ir arī policijas un muitas iestāžu pārstāvji.

71. pants

1. Attiecībā uz tiešu vai netiešu narkotisku un jebkādu psihotropu vielu (tostarp Indijas kaņepju) tirdzniecību, kā arī šo ražojumu un vielu glabāšanu ar mērķi tās tirgot vai eksportēt, Līgumslēdzējas Puses apņemas atbilstīgi Apvienoto Nāciju Organizācijas konvencijām (*) noteikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu un apkarotu nelikumīgu tirdzniecību ar narkotiskām un psihotropām vielām.

2. Neskarot 74., 75. un 76. panta noteikumus, Līgumslēdzējas Puses apņemas ar administratīviem un krimināltiesiskiem pasākumiem novērst un apkarot narkotisku un psihotropu vielu (tostarp Indijas kaņepju) nelikumīgu eksportu, kā arī šo ražojumu un vielu tirdzniecību, piegādi un glabāšanu.

3. Lai apkarotu narkotisku un psihotropu vielu (tostarp Indijas kaņepju) nelikumīgu importu, Līgumslēdzējas Puses pastiprina personu un preču, kā arī transporta līdzekļu kontroli pie ārējām

(*) 1961. gada Vienotā konvencija par narkotiskām vielām, kas grozīta ar 1972. gada Protokolu par grozījumiem 1961. gada Vienotajā konvencijā; 1971. gada konvencija par psihotropām vielām; Apvienoto Nāciju Organizācijas 1988. gada 20. decembra konvencija par narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgu tirdzniecību.

robežām. Šos pasākumus precizē 70. pantā paredzētā darba grupa. Šī darba grupa *inter alia* apsvērs iespēju izmantot daļu policijas un muitas personāla, kas ir brīvs no iekšējo robežu uzraudzības, kā arī iespēju darbā izmantot modernas narkotiku atklāšanas metodes un narkotiku meklētājus suņus.

4. Lai nodrošinātu šā panta noteikumu ievērošanu, Līgumslēdzējas Puses īpaši uzrauga vietas, par kurām ir zināms, ka tās izmanto narkotiku tirdzniecībai.

5. Līgumslēdzējas Puses dara visu iespējamo, lai novērstu un apkarotu negatīvās sekas, ko izraisa nelikumīgs pieprasījums pēc jebkādam narkotiskām un psihotropām vielām (tostarp Indijas kaņepēm). Katra Līgumslēdzēja Puse ir atbildīga par šajā sakarā paredzētajiem pasākumiem.

72. pants

Līgumslēdzējas Puses saskaņā ar savām konstitūcijām un tiesību sistēmām nodrošina to, ka tiek pieņemti tiesību akti, kas ļauj uzlikt arestu un konfiscēt nelikumīgā narkotisku un psihotropu vielu tirdzniecībā gūtās vērtības.

73. pants

1. Līgumslēdzējas Puses saskaņā ar savām konstitūcijām un tiesību sistēmām apņemas noteikt pasākumus, kas ļautu veikt kontrolētas piegādes nelikumīgā narkotisku un psihotropu vielu plūsmā.

2. Lēmumu atļaut kontrolētas piegādes pieņem katrā gadījumā atsevišķi, pamatojoties uz katras ieinteresētās Līgumslēdzējas Puses iepriekšēju atļauju.

3. Katra Līgumslēdzēja Puse atbild par visām operācijām savā teritorijā, veic to kontroli un ir tiesīga iejaukties.

74. pants

Attiecībā uz narkotisku un psihotropu vielu likumīgu tirdzniecību Līgumslēdzējas Puses vienojas par to, ka kontroli, ko veic pie iekšējām robežām atbilstīgi Apvienoto Nāciju Organizācijas konvencijām, kas uzskaitītas 71. pantā, cik iespējams veiks valsts iekšienē.

75. pants

1. Pārvietojoties uz Līgumslēdzēju Pušu teritorijām vai šajās teritorijās, personas drīkst pārvadāt narkotiskās un psihotropās vielas, kas vajadzīgas ārstēšanai, ja kontroles laikā tās uzrāda izziņu, ko izsniegusi vai apstiprinājusi kompetenta dzīvesvietas valsts iestāde.

2. Izpildu komiteja nosaka, kādā formā jābūt 1. punktā minētajai izziņai, ko izsniedz Līgumslēdzējas Puses, un kādam jābūt tās saturam, īpaši attiecībā uz ražojumu un vielu veidu un daudzumu, kā arī ceļojuma ilgumu.

3. Līgumslēdzējas Puses cita citai dara zināmas tās iestādes, kuru kompetencē ir izsniegt vai apstiprināt 2. punktā minēto izziņu.

76. pants

1. Vajadzības gadījumā Līgumslēdzējas Puses saskaņā ar to medicīnas praksi, ētikas normām un sadzīves paradumiem nosaka piemērotus pasākumus, lai īstenotu kontroli attiecībā uz narkotiskām un psihotropām vielām, kuras vienā vai vairākās citās Līgumslēdzējās Pusēs kontrolē stingrāk nekā to teritorijā, lai nekaitētu šādas kontroles efektivitātei.

2. Šā panta 1. punkts attiecas arī uz tām vielām, ko plaši izmanto narkotisku un psihotropu vielu ražošanā.

3. Līgumslēdzējas Puses cita citai dara zināmus tos pasākumus, ko veic, lai īstenotu 1. un 2. punktā minēto vielu likumīgas tirdzniecības uzraudzību.

4. Šajā jomā radušās problēmas regulāri izskata Izpildu komitejā.

7. NODAĻA

ŠAUJAMIEROČI UN MUNĪCIJA

77. pants

1. Līgumslēdzējas Puses apņemas pielāgot šīs nodaļas noteikumiem savus normatīvos un administratīvos aktus par šaujamo ieroci un munīcijas iegādi, glabāšanu, tirdzniecību un nodošanu.

2. Šī nodaļa attiecas uz šaujamo ieroci un munīcijas iegādi, glabāšanu, tirdzniecību un nodošanu, ko veic fiziskas un juridiskas personas; tā neattiecas uz piegādi centrālajām un vietējām iestādēm, bruņotajiem spēkiem

vai policijai, ne arī uz to veikto šaujamo ieroci un munīcijas iegādi un glabāšanu, ne arī uz šaujamo ieroci un munīcijas ražošanu valsts uzņēmumos.

78. pants

1. Šajā nodaļā šaujamo ieroci iedala šādi:

a) aizliegti ieroči;

b) ieroči, kam vajadzīga atļauja;

c) deklarējami ieroči.

2. Uz šaujamo ieroci aizslēgu, aptveri un stobru analogiski attiecas noteikumi, ko piemēro priekšmetam, kura daļa tie ir vai kuram tie ir paredzēti.

3. Šajā Konvencijā "īsstobra ieroči" ir šaujamo ieroči, kuru stobra garums nepārsniedz 30 cm vai kuru kopējais garums nepārsniedz 60 cm; "garstobra ieroči" ir visi pārējie šaujamo ieroči.

79. pants

1. Aizliegto šaujamo ieroci un munīcijas sarakstā ir šādi priekšmeti:

a) šaujamo ieroči, ko parasti lieto kā kara šaujamo ieroci;

b) automātiskie šaujamo ieroči, pat ja tie nav kara ieroči;

c) šaujamo ieroči, kas nomaskēti par citiem priekšmetiem;

d) patronas ar bruņusitējām, sprāgstošajām vai aizdedzinošajām lodēm, kā arī to lodes;

e) pistoļu un revolveru patronas ar dumdulodēm vai lodēm ar novirzītu smaguma centru, kā arī šo patronu lodes.

2. Īpašos gadījumos kompetentās iestādes var piešķirt atļaujas 1. punktā minētajiem šaujamo ierociem un munīcijai, ja tas nav pretrunā valsts drošībai un sabiedriskajai kārtībai.

80. pants

1. To šaujamo ieroci sarakstā, kuru iegādei un glabāšanai ir vajadzīga atļauja, ir vismaz šādi šaujamo ieroči, ja vien tie nav aizliegti:

- a) pusautomātiskie īsstobra ieroči vai īsstobra ieroči ar atgriezējmehānismu;
- b) centrālā uzsitiena viensāvienu īsstobra ieroči;
- c) sānu uzsitiena viensāvienu īsstobra ieroči, kuru kopējais garums nepārsniedz 28 cm;
- d) pusautomātiskie garstobra ieroči, kuru aptverē un patronā telpā var ievietot vairāk par trim patronām;
- e) gludstobra garstobra ieroči ar atgriezējmehānismu un pusautomātiskie ieroči, kuru stobra garums nepārsniedz 60 cm;
- f) civilie pusautomātiskie šaujamieroči, kas ir līdzīgi automātiskajiem kara šaujamieročiem.

2. To šaujamieroču sarakstā, kuriem vajadzīgas atļaujas, nav iekļauti:

- a) brīdinājuma, asaru gāzes vai signalizācijas ieroči, ar nosacījumu, ka ar tehniskiem līdzekļiem ir nodrošināts, lai ar parastiem līdzekļiem šos ieročus nevarētu pārveidot šaušanai ar lodēm, un ar nosacījumu, ka šaušana ar kairinošām vielām neizraisa nelabojamu kaitējumu cilvēkiem;
- b) pusautomātiskie garstobra ieroči, kuru aptverē un patronā telpā bez pārlādēšanas nevar ievietot vairāk par trim patronām, ar nosacījumu, ka aptvere nav maināma vai arī ir nodrošināts, ka ar parastiem rīkiem šos ieročus nevar pārveidot par ieročiem, kuru aptverē un patronā telpā var ievietot vairāk par trim patronām.

81. pants

Deklarējamo šaujamieroču sarakstā, ja tie nav aizliegti un tiem nav vajadzīga atļauja, ir:

- a) garstobra ieroči ar atgriezējmehānismu;
- b) viensāvienu garstobra ieroči ar vienu vai vairākiem vītņotiem stobriem;
- c) sānu uzsitiena viensāvienu īsstobra ieroči, kuru kopgarums pārsniedz 28 cm;
- d) šaujamieroči, kas uzskaitīti 80. panta 2. punkta b) apakšpunktā.

82. pants

Šis Konvencijas 79., 80. un 81. pantā uzskaitīto šaujamieroču saraksti neattiecas uz:

- a) šaujamieročiem, kuru modelis ir radīts vai pats ierocis izgatavots pirms 1870. gada 1. janvāra (ar izņēmumiem), ar noteikumu, ka no tiem nevar šaut ar munīciju, kas ir paredzēta aizliegtajiem ieročiem vai ieročiem, kuriem vajadzīga atļauja;
- b) šā panta a) apakšpunktā minēto ieroču atdarinājumiem, ar noteikumu, ka tos nevar lietot ar patronām, kam ir metāla čaula;
- c) šaujamieročiem, kas ar tehniskiem paņēmieniem, ko garantē ar oficiālas iestādes marķējumu vai ko atzīst šāda iestāde, pārveidoti tā, ka nav derīgi šaušanai ar munīciju.

83. pants

Šis Konvencijas 80. pantā uzskaitīto šaujamieroču iegādes un glabāšanas atļauju var izsniegt tikai tad, ja:

- a) attiecīgā persona ir vismaz 18 gadus veca, izņemot īpašus gadījumus, kas saistīti ar medībām un sportu;
- b) attiecīgajai personai nav psihisku traucējumu vai kādas citas garīgas vai fiziskas slimības, kuras dēļ tā nevar iegādāties vai glabāt šaujamieročus;
- c) attiecīgā persona nav bijusi notiesāta par kādu nodarījumu un nav citas norādes par to, ka šī persona varētu būt bīstama valsts drošībai vai sabiedriskajai kārtībai;
- d) šaujamieroču iegādes vai glabāšanas iemeslus, ko minējusi attiecīgā persona, var uzskatīt par pamatotiem.

84. pants

1. Deklarāciju par 81. pantā minētajiem ieročiem ievada reģistrā, ko pārzina 85. pantā minētās personas.

2. Ja ieroci atsavina persona, kas nav minēta 85. pantā, ir jāiesniedz deklarācija atbilstīgi katras Līgumslēdzējas Puses pieņemtiem nosacījumiem.

3. Šajā pantā paredzētajās deklarācijās jābūt datiem, kas vajadzīgi, lai identificētu attiecīgās personas un ieročus.

85. pants

1. Līgumslēdzējas Puses aņņemas prasīt, lai tādu šaujamieroču, kuriem vajadzīga atļauja, ražotāji un tirgotāji saņem atļaujas šo darbību veikšanai un lai deklarējamo šaujamieroču ražotāji un tirgotāji iesniedz

deklarācijas. Atļauja tādiem šaujamočiem, kam tā vajadzīga, attiecas arī uz deklarējamiem šaujamočiem. Līgumslēdzējas Puses veic šaujamoču ražotāju un tirgotāju uzraudzību, lai nodrošinātu efektīvu kontroli.

2. Līgumslēdzējas Puses apņemas pieņemt noteikumus, lai nodrošinātu vismaz to, ka visiem šaujamočiem ir neizdzēšams kārtas numurs, kas ļauj tos identificēt, kā arī ražotāja zīme.

3. Līgumslēdzējas Puses prasa, lai ražotāji un tirgotāji reģistrē visus šaujamočus, kam vajadzīga atļauja, un visus deklarējamus šaujamočus; reģistram jāļauj arī noteikt šaujamoča veidu, izcelsmi un personu, kas to iegādājusies.

4. Attiecībā uz šaujamočiem, kam atbilstīgi 79. un 80. pantam vajadzīga atļauja, Līgumslēdzējas Puses apņemas pieņemt noteikumus, lai nodrošinātu to, ka kārtas numuru un ražotāja zīmi, kas ir uz šaujamoča, norāda glabātājam izsniegtajā atļaujā.

86. pants

1. Līgumslēdzējas Puses apņemas pieņemt noteikumus, kas aizliedz tādu šaujamoču, kam vajadzīga atļauja, vai deklarējamu šaujamoču likumīgiem glabātājiem nodot šos šaujamočus personām, kam nav iegādes atļaujas vai deklarācijas apliecības.

2. Līgumslēdzējas Puses var atļaut īslaicīgu šo ieroču nodošanu citai personai atbilstīgi attiecīgā valstī noteiktai procedūrai.

87. pants

1. Līgumslēdzējas Puses iekļauj savos tiesību aktos noteikumus, kas ļauj anulēt atļauju, ja persona vairs neatbilst 83. pantā paredzētajiem atļauju izsniegšanas nosacījumiem.

2. Līgumslēdzējas Puses apņemas veikt piemērotus pasākumus, tostarp šaujamoča aresta uzlikšanu šaujamočim un atļaujas anulēšanu, kā arī paredzēt piemērotus sodus par to normatīvo un administratīvo aktu pārkāpšanu, kuri attiecas uz šaujamočiem. Kā sodu var paredzēt arī šaujamoča konfiskāciju.

88. pants

1. Personām, kurām ir šaujamoča iegādes atļauja, nav vajadzīga atļauja, lai iegādātos šim ierocim paredzēto municiju.

2. Municijas iegādei, ko veic persona, kurai nav šaujamoča iegādes atļaujas, piemēro noteikumus, kas attiecas uz ieroci, kuram šī municija paredzēta. Atļauju var izsniegt vienas kategorijas vai visu kategoriju municijai.

89. pants

Lai ņemtu vērā tehnisko un ekonomisko attīstību un valsts drošību, Izpildu komiteja var mainīt vai papildināt to šaujamoču sarakstus, kas ir aizliegti, kam vajadzīga atļauja vai kas ir deklarējami

90. pants

Līgumslēdzējām pusēm ir tiesības pieņemt stingrākus tiesību aktus vai noteikumus par šaujamoču un municijas iegādi un glabāšanu.

91. pants

1. Līgumslēdzējas Puses, pamatojoties uz 1978. gada 28. jūnija Eiropas Konvenciju par privātpersonu veiktas šaujamoču iegādes un glabāšanas kontroli apņemas saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem veikt informācijas apmaiņu par šaujamoču iegādi, ko veic personas — privātpersonas vai ieroču meistari mazumtirgotāji, kas pastāvīgi dzīvo vai veic uzņēmējdarbību citas Līgumslēdzējas Puses teritorijā. "Ieroču meistars mazumtirgotājs" ir ikviena persona, kuras profesionālā nodarbošanās pilnībā vai daļēji saistīta ar šaujamoču mazumtirdzniecību.

2. Informācijas apmaiņu veic:

a) starp divām Līgumslēdzējām Pusēm, kas ir ratificējušas 1. punktā minēto konvenciju, — par šaujamočiem, kas uzskaitīti minētās konvencijas 1. pielikuma A daļas 1. punkta a) līdz h) apakšpunktā;

b) starp divām Līgumslēdzējām Pusēm, no kurām vismaz viena nav ratificējusi 1. punktā minēto konvenciju, — par šaujamočiem, kam katrā Līgumslēdzējā Pusē vajadzīga atļauja vai kas ir deklarējami.

3. Informāciju par šaujamoču iegādi sniedz uzreiz un tajā iekļauj šādus datus:

a) iegādes datumu, kā tās personas identitāti, kas veikusi iegādi, konkrēti:

— ja tā ir fiziska persona: uzvārdu, vārdus, dzimšanas datumu un vietu, adresi, pases vai cita identitāti apliecinoša dokumenta numuru, tā izdošanas datumu un norādi izdevējies-tādi un norādi par to, vai šī persona ir ieroču meistars,

- ja tā ir juridiska persona: nosaukumu un juridisko adresi, kā arī uzvārdu, vārdus, dzimšanas datumu un vietu, adresi, pases vai cita identitāti apliecinoša dokumenta numuru tai personai, kura ir pilnvarota pārstāvēt juridisku personu;
- b) modeli, izgatavošanas numuru, kalibru un citas attiecīgā šaujamoča raksturīgās iezīmes, kā arī sērijas numuru.

4. Katra Līgumslēdzēja Puse norāda iestādi, kas nosūta un saņem 2. un 3. punktā paredzēto informāciju, un tūlīt paziņo Līgumslēdzējam Pusēm par ikvienu šādas iestādes maiņu.

5. Katras Līgumslēdzējas Puses norādītā iestāde var nodot saņemto informāciju kompetentai vietējai policijas iestādei un robežas uzraudzības iestādei, lai novērstu noziedzīgus nodarījumus un likumpārkāpumus vai to sakarā veiktu vajāšanu.

IV SADAĻA

ŠENGENAS INFORMĀCIJAS SISTĒMA

1. NODAĻA

ŠENGENAS INFORMĀCIJAS SISTĒMAS IZVEIDE

92. pants

1. Līgumslēdzējas Puses izveido un uztur kopīgu informācijas sistēmu, turpmāk — Šengenas Informācijas sistēma, ko veido valsts daļa katrā Līgumslēdzējā Pusē un tehniskā nodrošinājuma vienība. Šengenas Informācijas sistēma ļauj Līgumslēdzēju Pušu norādītām iestādēm ar automatizētu meklēšanas procedūru piekļūt ziņojumiem par personām un priekšmetiem, lai veiktu robežkontroli, pārbaudes un citas kontroles, ko policijas un muitas iestādes veic valsts iekšienē saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, kā arī — tikai attiecībā uz 96. pantā paredzēto ziņojumu kategoriju — lai izsniegtu vīzas, uzturēšanās atļaujas un lai veiktu ārvalstnieku uzskaiti, piemērojot šīs konvencijas noteikumus par personu pārvietošanos.

2. Katra Līgumslēdzēja Puse izveido, kā arī uz sava rēķina un uz savu atbildību uztur Šengenas Informācijas sistēmas valsts daļu, kuras datu bāzi veido identu visu pārējo Līgumslēdzēju Pušu daļu datu bāzēm, izmantojot tehniskā nodrošinājuma vienību. Lai nodrošinātu ātru un efektīvu datu pārraidi, kā tas paredzēts 3. punktā, katra Līgumslēdzēja Puse, veidojot savu valsts daļu, ievēro protokolus un procedūras, ko Līgumslēdzējas Puses ir kopīgi izstrādājušas tehniskā nodrošinājuma vienībai. Katras valsts daļas datu bāzi izmanto automatizētai meklēšanai attiecīgās Līgumslēdzējas Puses teritorijā. Veikt meklēšanu citu Līgumslēdzēju Pušu valsts daļu datu bāzēs nav iespējams.

3. Līgumslēdzējas Puses ir kopīgi atbildīgas par Šengenas Informācijas sistēmas tehniskā nodrošinājuma vienības izveidi, uzturēšanu un tās izmaksām; atbildību par šo vienību ir uzņēmusies

Francijas Republika, un tā atrodas Strasbūrā. Tehniskā nodrošinājuma vienība ir datu bāze, kas, izmantojot tiešo pārraidi, nodrošina to, ka valstu daļu datu bāzēs ir viena un tā pati informācija. Tehniskā nodrošinājuma vienības datu bāzē ir ziņojumi par personām un priekšmetiem, kas saistīti ar visām Līgumslēdzējām Pusēm. Tehniskā nodrošinājuma vienības datu bāzē ir tikai tie dati, kas minēti šajā punktā un 113. panta 2. punktā.

2. NODAĻA

ŠENGENAS INFORMĀCIJAS SISTĒMAS DARBĪBA UN IZMANTOŠANA

93. pants

Saskaņā ar šo konvenciju Šengenas Informācijas sistēmas mērķis ir, izmantojot šīs sistēmas izplatīto informāciju, Līgumslēdzēju Pušu teritorijās uzturēt sabiedrisko kārtību un drošību, tostarp valsts drošību, un piemērot šīs konvencijas noteikumus par personu pārvietošanos.

94. pants

1. Šengenas Informācijas sistēmā ir tikai to kategoriju dati, ko ir iesniegusi katra Līgumslēdzēja Puse un kas ir vajadzīgi mērķiem, kuri paredzēti 95. līdz 100. pantā. Ziņojuma iesniedzēja Līgumslēdzēja Puse nosaka, vai attiecīgais gadījums ir pietiekami nozīmīgs, lai ziņojumu par to ievadītu Šengenas Informācijas sistēmā.

2. Datu kategorijas ir šādas:

- a) personas, par kurām ziņots;
- b) šīs konvencijas 100. pantā minētie priekšmeti un 99. pantā minētie transportlīdzekļi.

3. Par personām iekļauj vienīgi šādas ziņas:

- a) uzvārds, vārds, iespējamie pieņemtie vārdi, kurus ievada atsevišķi;
- b) īpašas fiziskās pazīmes, kas ir objektīvas un nemainīgas;
- c) otrā vārda pirmais burts;
- d) dzimšanas datums un vieta;
- e) dzimums;
- f) pilsonība;
- g) norāde par to, vai attiecīgā persona ir bruņota;
- h) norāde par to, vai attiecīgā persona ir bīstama;
- i) ziņojuma iemesls;
- j) ieteiktā rīcība.

Nav atļautas citas norādes, jo īpaši dati, kas minēti 6. panta pirmajā teikumā Eiropas Padomes 1981. gada 28. janvāra Konvencijā par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automatizētu apstrādi.

4. Ja kāda Līgumslēdzēja Puse uzskata, ka ziņojums saskaņā ar 95., 97. vai 99. pantu nav saderīgs ar šīs valsts tiesību aktiem, starptautiskajām saistībām vai būtiskām valsts interesēm, tā var Šengenas Informācijas sistēmas valsts daļas datu bāzē šim ziņojumam pievienot norādi par to, ka savā teritorijā neveiks rīcību, kas ieteikta sakarā ar ziņojumu. Par to ir jāapspriežas ar pārējām Līgumslēdzējām Pusēm. Ja ziņojuma iesniedzēja Līgumslēdzēja Puse ziņojumu neatsauc, tas pilnībā attiecas uz pārējām Līgumslēdzējām Pusēm.

95. pants

1. Informāciju par personu, ko meklē, lai apcietinātu nolūkā viņu izdot, ievada datu bāzē pēc ziņojuma iesniedzējas Līgumslēdzējas Puses tiesu iestādes lūguma.

2. Pirms ziņojuma iesniegšanas ziņojuma iesniedzēja Līgumslēdzēja Puse pārbauda, vai apcietināšana ir atļauta saskaņā ar ziņojuma saņēmēju Līgumslēdzēju Pušu tiesību aktiem. Ja ziņojuma iesniedzējai Līgumslēdzējai Pusei ir kādas šaubas, tai ir jāapspriežas ar citām ieinteresētajām Līgumslēdzējām Pusēm.

Ziņojuma iesniedzēja Līgumslēdzēja Puse pēc iespējas drīz kopā ar ziņojumu nosūta ziņojuma saņēmējām Līgumslēdzējām Pusēm šādu svarīgu informāciju, kas attiecas uz konkrēto gadījumu:

- a) iestāde, kas iesniegusi lūgumu par apcietināšanu;
- b) vai ir lēmums par aizturēšanu vai dokuments ar līdzīgu juridisku spēku, vai arī izpildāms spriedums;
- c) nodarījuma veids un juridiskā kvalifikācija;
- d) nodarījuma izdarīšanas apstākļu apraksts, tostarp laiks, vieta un norādītās personas līdzdalības pakāpe nodarījumā;
- e) ja iespējams, nodarījuma sekas.

3. Ziņojuma saņēmēja Līgumslēdzēja Puse kādam ziņojumam, kas ir Šengenas Informācijas sistēmas valsts daļas datu bāzē, var pievienot norādi, kas aizliedz līdz šīs norādes anulēšanai veikt apcietināšanu sakarā ar ziņojumu. Norāde jāanulē vēlākais 24 stundas pēc ziņojuma ievadīšanas datu bāzē, ja vien šī Līgumslēdzēja Puse neatsakās veikt apcietināšanu juridisku iemeslu vai praktisku apsvērumu dēļ. Īpašos izņēmuma gadījumos šo termiņu var pagarināt līdz vienai nedēļai, ja ziņojumam izmantotie fakti ir sarežģīti. Citas Līgumslēdzējas Puses, neievērojot norādi vai lēmumu par atteikšanos veikt apcietināšanu, var veikt ziņojumā lūgto apcietināšanu.

4. Ja īpaši steidzamu iemeslu dēļ kāda Līgumslēdzēja Puse lūdz tūlītēju meklēšanu, ziņojuma saņēmēja Līgumslēdzēja Puse apsver, vai tā var anulēt norādi. Ziņojuma saņēmēja Līgumslēdzēja Puse veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka ieteikto rīcību var īstenot uzreiz, tiklīdz ziņojums ir apstiprināts.

5. Ja apcietināšanu nav iespējams izdarīt tāpēc, ka izmeklēšana vēl nav pabeigta vai arī ziņojuma saņēmēja Līgumslēdzēja Puse ir noraidījusi lūgumu, tai ziņojums jāuzskata par ziņojumu nolūkā paziņot attiecīgās personas uzturēšanās vietu.

6. Ziņojuma saņēmējas Līgumslēdzējas Puses īsteno ieteikto rīcību, kā lūgts ziņojumā, saskaņā ar spēkā esošajām konvencijām par izdošanu un saskaņā ar attiecīgo valstu tiesību aktiem. Tām nav jāveic ieteiktā rīcība, ja ir iesaistīts kāds attiecīgās valsts pilsonis, pieļaujot iespēju izdarīt apcietināšanu atbilstīgi valsts tiesību aktiem.

96. pants

1. Datus par ārvalstniekiem, par kuriem ziņots nolūkā liegt ieceļošanu, ievada datu bāzē, pamatojoties uz attiecīgās valsts ziņojumu, kas pamatojas uz pārvaldes iestāžu vai kompetentu tiesu

iestāžu lēmumiem, kuri pieņemti atbilstīgi valsts tiesību aktos paredzētajiem procedūras noteikumiem.

2. Lēmumus var pamatot ar draudiem sabiedriskai kārtībai vai drošībai un valsts drošībai, ko var izraisīt ārvalstnieka klātbūtne attiecīgās valsts teritorijā.

Šādi gadījumi var būt saistīti ar:

- a) ārvalstnieku, kas notiesāts par noziedzīgu nodarījumu, par kuru paredzēta brīvības atņemšana vismaz uz vienu gadu;
- b) ārvalstnieku, par kuru ir pamats uzskatīt, ka viņš ir izdarījis smagus noziedzīgus nodarījumus, tostarp 71. pantā minētos, vai par kuru ir pierādījumi, ka viņš ir nodomājis veikt šādus nodarījumus kādas Līgumslēdzējas Puses teritorijā.

3. Lēmumus var pamatot arī ar to, ka ārvalstniekam ir piemērots izsūtījums, repatriācija vai izraidīšana, kas nav atcelta vai atlikta, un kas ietver vai ko papildina aizliegums ieceļot vai — attiecīgos gadījumos — aizliegums uzturēties, ko pamato tas, ka nav ievēroti attiecīgās valsts noteikumi par ārvalstnieku ieceļošanu vai uzturēšanos.

97. pants

Informāciju par pazudušām personām vai personām, kas aizsardzības vai draudu novēršanas nolūkā ir uz laiku jāapsargā, pēc ziņojuma iesniedzējas Puses kompetentas iestādes vai kompetentas tiesu iestādes lūguma ievada datu bāzē, lai policijas iestādes varētu darīt zināmu šo personu uzturēšanās vietu ziņojuma iesniedzējai Pusei vai lai varētu nogādāt šīs personas drošībā ar mērķi neļaut turpināt ceļojumu, ja attiecīgās valsts tiesību akti to ļauj. Tas jo īpaši attiecas uz nepilngadīgajiem un personām, kuras jāinternē atbilstīgi kompetentas iestādes lēmumam. Informācijas paziņošanai vajadzīga [bez vēsts] pazudušās personas piekrišana, ja viņa ir pilngadīga.

98. pants

1. Informāciju par lieciniekiem vai personām, kurām atbilstīgi pavēstei jāierodas tiesu iestādēs, lai atbildētu par nodarījumiem, kuru dēļ veikta viņu kriminālvajāšana, vai arī personām, kurām jāpaziņo spriedums krimināllietā vai kurām jāizsniedz pavēste ierasties, lai izciestu brīvības atņemšanas sodu, pēc kompetento tiesu iestāžu lūguma ievada datu bāzē, lai darītu zināmu šo personu uzturēšanās vietu vai pastāvīgo dzīvesvietu.

2. Lūgto informāciju dara zināmu ziņojuma iesniedzējai Pusei saskaņā ar attiecīgo valstu tiesību aktiem un spēkā esošajām konvencijām par savstarpēju tiesisku palīdzību krimināllietās.

99. pants

1. Datus par personām vai transportlīdzekļiem ievada datu bāzē, ievērojot ziņojuma iesniedzējas Līgumslēdzējas Puses tiesību aktus, lai nodrošinātu diskrētu novērošanu vai īpašu kontroli atbilstīgi 5. punktam.

2. Šādu ziņojumu var iesniegt, lai sodītu par noziedzīgiem nodarījumiem un novērstu draudus sabiedriskai drošībai:

- a) ja ir nopietns iemesls uzskatīt, ka attiecīgā persona ir nodomājusi izdarīt vai ir jau izdarījusi vairākus sevišķi smagus noziedzīgus nodarījumus vai
- b) ja attiecīgās personas vispārējs novērtējums, īpaši ņemot vērā līdz šim izdarītos noziedzīgos nodarījumus, ļauj uzskatīt, ka šī persona arī turpmāk izdarīs sevišķi smagus noziedzīgus nodarījumus.

3. Ziņojumu turklāt var iesniegt saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem pēc to iestāžu lūguma, kuru kompetencē ir valsts drošība, ja neapstrīdami pierādījumi ļauj uzskatīt, ka 4. punktā norādītā informācija ir vajadzīga, lai novērstu nopietnus draudus, ko rada attiecīgā persona, vai citus nopietnus draudus valsts iekšējai un ārējai drošībai. Ziņojuma iesniedzējai Līgumslēdzējai Pusei vispirms jāapspriežas ar pārējām Līgumslēdzējām Pusēm.

4. Lai veiktu diskrētu novērošanu, turpmāk norādīto informāciju var pilnībā vai daļēji apkopot un nodot ziņojuma iesniedzējai iestādei, ja robežkontroli vai citas policijas un muitas kontroles veic valsts iekšienē:

- a) fakts, ka persona vai transportlīdzeklis, par ko ziņots, ir atrasts;
- b) pārbaudes vieta, laiks un iemesls;
- c) ceļojuma maršruts un galamērķis;
- d) personas, kas pavada attiecīgo personu, vai transportlīdzekļa pasažieri;
- e) izmantotais transportlīdzeklis;
- f) transportētie priekšmeti;
- g) apstākļi, kādos persona vai transportlīdzeklis ir atrasts.

Apkopojot šādu informāciju, ir jānodrošina, lai novērošana būtu diskrēta.

5. Veicot 1. punktā minēto īpašo kontroli, personas, transportlīdzekļus un transportētos priekšmetus var pārmeklēt atbilstīgi valsts tiesību aktiem, lai īstenotu 2. un 3. punktā minētos mērķus. Ja saskaņā ar kādas Līgumslēdzēja Puses tiesību aktiem īpašā kontrole nav atļauta, šajā Līgumslēdzējā Pusē to automatiski aizstāj ar diskrētu novērošanu.

6. Ziņojumam, kas ir Šengenas Informācijas sistēmas valsts daļas datu bāzē, ziņojuma saņēmēja Līgumslēdzēja Puse var pievienot norādi par to, ka līdz šīs norādes anulēšanai tā aizliedz īstenot ziņojumā ieteikto rīcību, lai veiktu diskrētu novērošanu vai īpašo kontroli. Norāde jāanulē vēlākais 24 stundas pēc ziņojuma ievadīšanas datu bāzē, ja vien šī Līgumslēdzēja Puse neatsakās īstenot rīcību juridisku iemeslu vai praktisku apsvērumu dēļ. Citas Līgumslēdzēja Puses, neņemot vērā norādi vai lēmumu par atteikšanos īstenot rīcību, var veikt ziņojumā ieteikto rīcību.

100. pants

1. Informāciju par priekšmetiem, ko meklē, lai konfiscētu vai lai izmantotu par pierādījumu kriminālprocesā, ievada Šengenas Informācijas sistēmā.

2. Ja pēc tam, kad meklēšana ir beigusies, konstatē, ka par atrasto priekšmetu ir iesniegts ziņojums, tad iestāde, kas to konstatējusi, sazinās ar ziņojuma iesniedzēju iestādi, lai vienotos par veicamiem pasākumiem. Šādā nolūkā un atbilstīgi šai konvencijai var pārraidīt arī personas datus. Pasākumiem, kas jāveic Līgumslēdzējai Pusei, kurā priekšmets ir atrasts, ir jābūt saderīgiem ar tās tiesību aktiem.

3. Informāciju ievada par šādu kategoriju priekšmetiem:

- a) nozagti, piesavināti vai pazaudēti motorizētie transportlīdzekļi, kuru dzinēja darba tilpums ir lielāks par 50 cm³;
- b) nozagti, piesavināti vai pazaudēti treileri vai autopiķabes, kuru pašmasa ir lielāka par 750 kg;
- c) nozagti, piesavināti vai pazaudēti šaujamočļi;
- d) nozagtas, piesavinātas vai pazaudētas dokumentu veidlapas;
- e) nozagti, piesavināti vai pazaudēti identitāti apliecinājoši dokumenti (pases, personas apliecības, autovadītāja apliecības);
- f) banknotes (reģistrētas naudaszīmes).

101. pants

1. Piekļuve Šengenas Informācijas sistēmā esošajiem datiem un tiesības pašām iepazīties ar šiem datiem ir vienīgi tām iestādēm, kuru kompetencē ir:

- a) robežkontrole;
- b) citas policijas un muitas pārbaudes, ko veic valstī, kā arī to koordinācija.

2. Piekļuve saskaņā ar 96. pantu ievadītajiem datiem un tiesības šos datus izmantot meklēšanai var būt arī iestādēm, kuru kompetencē ir vīzu izsniegšana, centrālajām varas iestādēm, kuru kompetencē ir vīzu pieteikumu izskatīšana, un iestādēm, kuru kompetencē ir uzturēšanās atļauju piešķiršana un ārvalstnieku reģistrācija, piemērojot šīs konvencijas noteikumus par personu pārvietošanos. Piekļuvi datiem regulē katras Līgumslēdzēja Puses tiesību akti.

3. Lietotāji drīkst meklēt tikai tos datus, kas ir vajadzīgi viņu uzdevumu veikšanai.

4. Katra Līgumslēdzēja Puse iesniedz Izpildu komitejai kompetento iestāžu sarakstu, kurām ir atļauts izmantot meklēšanai Šengenas Informācijas sistēmā esošos datus. Šajā sarakstā katrai iestādei norāda, kurus datus un kādā nolūkā tā drīkst izmantot.

3. NODAĻA

PERSONAS DATU AIZSARDZĪBA UN ŠENGENAS INFORMĀCIJAS SISTĒMAS DATU DROŠĪBA

102. pants

1. Šīs konvencijas 95. līdz 100. pantā paredzētos datus Līgumslēdzēja Puse drīkst izmantot tikai tādiem mērķiem, kas šajos pantos noteikti attiecīgā veida ziņojumam.

2. Datus var kopēt tikai tehniskos nolūkos, ja šāda kopēšana ir vajadzīga, lai 101. pantā minētās iestādes varētu veikt tiešu datu meklēšanu. Citu Līgumslēdzēju Pušu ziņojumus nedrīkst pārņemt no Šengenas Informācijas sistēmas valsts daļas uz citām valsts datu bāzēm.

3. Attiecībā uz ziņojumiem, kas paredzēti šīs konvencijas 95. līdz 100. pantā, katrai atkāpei no 1. punkta nolūkā mainīt ziņojuma veidu ir jābūt pamatotai ar vajadzību novērst tūlītējus nopietnus

draudussabiedriskai kārtībai un drošībai, ar svarīgiem valsts drošības apsvērumiem vai ar vajadzību novērst smagu noziedzīgu nodarījumu. Šādā nolūkā vispirms jāsaņem ziņojuma iesniedzējas Līgumslēdzējas Puses atļauja.

4. Datus nedrīkst izmantot administratīviem nolūkiem. Izņēmuma kārtā datus, kas ievadīti saskaņā ar 96. pantu, drīkst izmantot atbilstīgi katras Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem tikai 101. panta 2. punktā norādītajiem mērķiem.

5. Datu izmantošanu, kas neatbilst 1. līdz 4. punkta prasībām, uzskata par nelikumīgu izmantošanu atbilstīgi katras Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem.

103. pants

Katra Līgumslēdzēja Puse nodrošina to, ka iestāde, kas atbild par datu bāzi, vidēji katru desmito personas datu pārraidi reģistrē Šengenas Informācijas sistēmas valsts daļā, lai pārbaudītu, vai datu meklēšana ir atļauta. Reģistrāciju veic vienīgi šajā nolūkā, un ierakstu dzēš pēc sešiem mēnešiem.

104. pants

1. Ziņojumiem piemēro ziņojuma iesniedzējas Līgumslēdzējas Puses tiesību aktus, ja vien šī konvencija neparedz stingrākus noteikumus.

2. Ja vien šī konvencija neparedz īpašus noteikumus, tad uz datiem, kas ievadīti Šengenas Informācijas sistēmas valsts daļā, attiecas katras Līgumslēdzējas Puses tiesību akti.

3. Ja vien šī konvencija neparedz īpašus noteikumus par to, kā īstenojama ziņojumā ieteiktā rīcība, piemēro tās Līgumslēdzējas Puses tiesību aktus, kas īsteno ieteikto rīcību. Ja šī konvencija paredz īpašus noteikumus par to, kā īstenojama ziņojumā ieteiktā rīcība, atbildību par ieteiktās rīcības īstenošanu nosaka pēc ziņojuma saņēmējas Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem. Ja ieteikto rīcību nav iespējams īstenot, tad ziņojuma saņēmēja Līgumslēdzēja Puse tūlīt par to informē ziņojuma iesniedzēju Līgumslēdzēju Pusi.

105. pants

Ziņojuma iesniedzēja Līgumslēdzēja Puse ir atbildīga par to, lai Šengenas Informācijas sistēmā ievadītie dati būtu pareizi, likumīgi un nebūtu novecojuši.

106. pants

1. Mainīt, papildināt, labot vai dzēst ievadītos datus drīkst tikai ziņojuma iesniedzēja Līgumslēdzēja Puse.

2. Ja kādai Līgumslēdzējai Pusei, kas nav iesniegusi ziņojumu, ir pamatots iemesls uzskatīt, ka datus ir juridiska kļūda vai faktu kļūda, iespējami drīz tas jādara zināms ziņojuma iesniedzējai Līgumslēdzējai Pusei, kurai šī informācija jāpārbauda un vajadzības gadījumā dati tūlīt jāizlabo vai jādzēš.

3. Ja Līgumslēdzējas Puses nevar vienoties, tad Līgumslēdzēja Puse, kas nav iesniegusi attiecīgo ziņojumu, iesniedz šo lietu 115. panta 1. punktā paredzētajai kopīgajai uzraudzības iestādei, lai saņemtu tās atzinumu.

107. pants

Ja par kādu personu Šengenas Informācijas sistēmā jau ir iesniegts ziņojums, tad Līgumslēdzēja Puse, kas ievada datu bāzē jaunu ziņojumu, vienojas par ziņojumu apvienošanu ar Līgumslēdzēju Pusi, kas iekļāvusi pirmo ziņojumu. Šajā sakarā Līgumslēdzējas Puses var arī pieņemt vispārīgus noteikumus.

108. pants

1. Ikviena Līgumslēdzēja Puse norāda iestādi, kas uzņemas galveno atbildību par Šengenas Informācijas sistēmas valsts daļu.

2. Ikviena Līgumslēdzēja Puse ievada savus ziņojumus ar šīs iestādes starpniecību.

3. Minētā iestāde ir atbildīga par netraucētu Šengenas Informācijas sistēmas valsts daļas darbību un veic attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu šīs konvencijas noteikumu ievērošanu.

4. Līgumslēdzējas Puses ar depozitārija starpniecību informē cita citu par 1. punktā minēto iestādi.

109. pants

1. Ikvienas personas tiesības piekļūt datiem, kas attiecas uz viņu un kas ir ievadīti Šengenas Informācijas sistēmā, īsteno atbilstīgi tās Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem, kurā tas notiek. Ja valsts tiesību akti to paredz, 114. panta 1. punktā paredzētā uzraudzības iestādelemj par to, vai informācija ir jāsniedz un saskaņā ar

kādiem nosacījumiem tas jādara. Līgumslēdzēja Puse, kas nav iesniegusi ziņojumu, drīkst sniegt informāciju par šiem datiem tikai tad, ja tā iepriekš ir devusi iespēju ziņojuma iesniedzējai Līgumslēdzējai Pusei izteikt savu viedokli.

2. Attiecīgajai personai atsakās sniegt informāciju, ja tas var traucēt ziņojumā norādītā juridiskā pienākuma izpildi vai lai aizsargātu citu personu tiesības un brīvības. Informāciju noteikti atsakās sniegt ziņojuma darbības laikā, lai varētu veikt diskretu novērošanu.

110. pants

Ikvienai personai, kas konstatē, ka viņas datos ir faktu kļūda vai juridiska kļūda, ir tiesības uz to, ka datus attiecīgi izlabo vai dzēš.

111. pants

1. Ikviena persona jebkuras Līgumslēdzējas Puses teritorijā saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem var vērsties kompetentā tiesā vai iestādē sakarā ar informācijas labošanu, dzēšanu vai sniegšanu, vai arī sakarā ar kompensāciju, kas saistīta ar ziņojumu, kurš attiecas uz šo personu.

2. Neskarot 116. panta noteikumus, Līgumslēdzējas Puses kopīgi apņemas izpildīt galīgos lēmumus, ko pieņēmusi tiesa vai iestāde, kas minētas 1. punktā.

112. pants

1. Personas datus, ko ievada Šengenas Informācijas sistēmā personu meklēšanas nolūkā, glabā tik ilgi, cik vajadzīgs, lai sasniegtu mērķi, kura dēļ tie ievadīti. Vēlākais trīs gadus pēc datu ievadīšanas ziņojuma iesniedzējai Līgumslēdzējai Pusei jāizvērtē, vai šie dati ir jāsaglabā. Ziņojumiem, kas paredzēti 99. pantā, šis termiņš ir viens gads.

2. Ikviena Līgumslēdzēja Puse vajadzības gadījumā saskaņā ar saviem tiesību aktiem nosaka īsākus izvērtēšanas termiņus.

3. Šengenas Informācijas sistēmas tehniskā nodrošinājuma vienība automātiski informē Līgumslēdzējas Puses par paredzamo datu dzēšanu sistēmā, ziņojot par to mēnesi iepriekš.

4. Ziņojuma iesniedzēja Līgumslēdzēja Puse izvērtēšanas laikā var nolemt ziņojumu saglabāt, ja tas ir vajadzīgs mērķiem, kuru dēļ ziņojums iesniegts. Par ziņojuma darbības laika pagarināšanu ir jāziņo tehniskā nodrošinājuma vienībai. Ziņojumam, kura darbības laiks ir pagarināts, piemēro 1. punkta noteikumus.

113. pants

1. Datus, kas nav minēti 112. pantā, saglabā ilgākais desmit gadus. Datus par identitāti apliecinošiem dokumentiem un reģistrētām naudaszīmēm saglabā ilgākais piecus gadus, bet datus par motorizētiem transportlīdzekļiem, autopiķabēm un treilejiem — ilgākais trīs gadus.

2. Dzēstos datus vēl gadu saglabā tehniskā nodrošinājuma vienībā. Šajā laikā tos var izmantot tikai, lai *a posteriori* pārbaudītu to ievadīšanas precizitāti un likumību. Pēc tam tie ir jāiznīcina.

114. pants

1. Katra Līgumslēdzēja Puse norāda uzraudzības iestādi, kuras uzdevums ir, ievērojot valsts tiesību aktus, veikt neatkarīgu datu bāzes uzraudzību Šengenas Informācijas sistēmas valsts daļā un pārbaudīt, vai Šengenas Informācijas sistēmā ievadīto datu apstrāde un izmantošana nav pretrunā attiecīgās personas tiesībām. Šajā nolūkā uzraudzības iestādei ir pieejama Šengenas Informācijas sistēmas valsts nodaļas datu bāze.

2. Katrai personai ir tiesības lūgt, lai uzraudzības iestāde pārbauda ar viņu saistītos datus, kas ievadīti Šengenas Informācijas sistēmā, un to, kā šos datus izmanto. Uz šīm tiesībām attiecas tās Līgumslēdzējas Puses tiesību akti, kurai iesniedz lūgumu. Ja datus ir ievadījusi kāda cita Līgumslēdzēja Puse, tad kontroli veic ciešā sadarbībā ar šās Līgumslēdzējas Puses uzraudzības iestādi.

115. pants

1. Izveido kopīgu uzraudzības iestādi, kuras uzdevums ir īstenot Šengenas Informācijas sistēmas tehniskā nodrošinājuma vienības uzraudzību. Šajā iestādē ir divi pārstāvji no katras attiecīgās valsts uzraudzības iestādes. Balsošanā katrai Līgumslēdzējai Pusei ir viena balss. Uzraudzību veic saskaņā ar šīs konvencijas noteikumiem, ar 1981. gada 28. janvāra Eiropas Padomes Konvenciju par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automatizētu apstrādi, ņemot vērā Eiropas Padomes Ministru komitejas 1987. gada 17. septembra lēmumu R (87) 15 par personas datu izmantošanu policijā, kā arī saskaņā ar tās Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem, kas ir atbildīga par tehniskā nodrošinājuma vienību.

2. Attiecībā uz Šengenas Informācijas sistēmas tehniskā nodrošinājuma vienību kopīgajai uzraudzības iestādei ir uzdevums pārbaudīt šīs konvencijas noteikumu pareizu izpildi. Šajā sakarā tai ir piekļuve tehniskā nodrošinājuma vienībai.

3. Kopīgās uzraudzības iestādes kompetencē ir arī analizēt piemērošanas vai interpretācijas grūtības, kas rodas Šengenas Informācijas sistēmas darbības gaitā, izpētīt problēmas, kas rodas, Līgumslēdzēju Pušu uzraudzības iestādēm veicot neatkarīgu uzraudzības vai īstenojot tiesības piekļūt sistēmai, kā arī izstrādāt saskaņotus priekšlikumus, lai rastu kopīgu risinājumus.

4. Kopīgās uzraudzības iestādes izstrādātos ziņojumus nodod tām iestādēm, kurām savus ziņojumus iesniedz valstu uzraudzības iestādes.

116. pants

1. Katra Līgumslēdzēja Puse saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem ir atbildīga par jebkādu kaitējumu, kas nodarīts kādai personai, izmantojot Šengenas Informācijas sistēmas valsts datu bāzi. Tas attiecas arī uz kaitējumu, ko nodarījusi ziņojuma iesniedzēja Līgumslēdzēja Puse, ja tā ievadījusi datus ar faktu kļūdām vai juridiskām kļūdām.

2. Ja Līgumslēdzēja Puse, pret kuru vēršas, nav ziņojuma iesniedzēja Līgumslēdzēja Puse, tad ziņojuma iesniedzējai Līgumslēdzējai Pusei pēc pieprasījuma ir jāatlīdzina naudas summa, kas izmaksāta kā kompensācija, izņemot gadījumus, kad ziņojuma saņēmēja Līgumslēdzēja Puse, lietojot datus, ir pārkāpusi šo konvenciju.

117. pants

1. Attiecībā uz automatizētu to personas datu apstrādi, kas ir nodoti atbilstīgi šai sadaļai, katra Līgumslēdzēja Puse, vēlākais stājoties spēkā šai konvencijai un ievērojot Eiropas Padomes Ministru komitejas 1987. gada 17. septembra Ieteikumu R (87) 15 par personas datu izmantošanu policijā, pieņem noteikumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu vismaz tādu personas datu aizsardzības pakāpi, kāda paredzēta Eiropas Padomes 1981. gada 28. janvāra Konvencijā par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automatizētu apstrādi.

2. Šajā sadaļā paredzētā personas datu pārraide drīkst sākties vienīgi tad, kad 1. punktā paredzētie noteikumi par personas datu aizsardzību ir stājušies spēkā to Līgumslēdzēju Pušu teritorijā, kas saistītas ar datu pārraidi.

118. pants

1. Katra Līgumslēdzēja Puse apņemas attiecībā uz Šengenas Informācijas sistēmas valsts daļu veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai:

- a) liegtu nepilnvarotām personām piekļuvi objektiem, ko izmanto personas datu apstrādei (piekļuves kontrole);
 - b) nodrošinātu to, ka nepilnvarotas personas nelasa, nekopē, negroza vai nedzēš datu nesējus (datu nesēju kontrole);
 - c) liegtu datu neatļautu ievadīšanu datu bāzē, kā arī liegtu ievadīto personas datu neatļautu lasīšanu, grozīšanu vai dzēšanu (datu ievadīšanas kontrole);
 - d) nepieļautu to, ka nepilnvarotas personas lieto datu automatizētas apstrādes sistēmu ar datu pārraides aprīkojuma palīdzību (lietošanas kontrole);
 - e) garantētu to, ka — attiecībā uz datu automatizētās apstrādes sistēmu lietošanu — pilnvarotām personām ir pieejami tikai tie dati, kas ir to kompetencē (datu pieejamības kontrole);
 - f) garantētu to, ka var pārbaudīt un noteikt, kurām iestādēm personas datus var pārraidīt, izmantojot datu pārraides aprīkojumu (datu pārraides kontrole);
 - g) garantētu to, ka var pārbaudīt un *a posteriori* noteikt, kādi personas dati ir ievadīti datu automatizētās apstrādes sistēmā, kad un kas tos ir ievadījis (datu ievadīšanas kontrole);
 - h) nodrošinātu to, ka personas datu pārraides un datu nesēju pārvešanas laikā nav iespējama datu neatļauta lasīšana, kopēšana, grozīšana vai dzēšana (pārvešanas kontrole).
2. Katrai Līgumslēdzējai Pusei ir jāveic īpaši pasākumi, lai nodrošinātu datu drošību, pārraidot tos dienestiem, kas atrodas ārpus Līgumslēdzēju Pušu teritorijas. Šie pasākumi jāpaziņo kopīgajai uzraudzības iestādei.
3. Katra Līgumslēdzēja Puse var norīkot Šengenas Informācijas sistēmas datu apstrādei savas valsts daļā tikai īpaši sagatavotas personas, kuras drošības nolūkā kontrolē.

4. Šajā sakarā Līgumslēdzēja Puse, kas ir atbildīga par Šengenas Informācijas sistēmas tehniskā nodrošinājuma vienību, veic 1. līdz 3. punktā paredzētos pasākumus.

4. NODAĻA

ŠENGENAS INFORMĀCIJAS SISTĒMAS IZMAKSU SADALĪJUMS

119. pants

1. Līgumslēdzējas Puses kopīgi sedz izmaksas, ko rada 92. panta 3. punktā paredzētās tehniskā nodrošinājuma vienības izveidošana un lietošana, tostarp izmaksas par kabeļu ierīkošanu

Šengenas Informācijas sistēmas valsts daļu sakariem ar tehniskā nodrošinājuma vienību. Katras Līgumslēdzējas Puses izmaksu daļu nosaka, pamatojoties uz katras Līgumslēdzējas Puses daļu no pievienotās vērtības nodokļa vienotās aprēķinu bāzes, kā tā paredzēta 2. panta pirmās daļas c) punktā Eiropas Kopienų Padomes 1988. gada 24. jūnija lēmumā par Kopienų pašu resursu sistēmu.

2. Šengenas Informācijas sistēmas valsts daļu izveidošanas un lietošanas izmaksas sedz katra Līgumslēdzēja Puse atsevišķi.

V SADAĻA

PREČU PĀRVADĀJUMI UN APRITE

120. pants

1. Līgumslēdzējas Puses kopīgi nodrošina, ka to normatīvie un administratīvie akti nepamatoti nekavē preču apriti pār iekšējām robežām.

2. Līgumslēdzējas Puses atviegļina preču apriti pār iekšējām robežām, izpildot formalitātes, kas saistītas ar aizliegumiem un ierobežojumiem, muitojot preces, kuras paredzētas patēriņam. Pēc ieinteresētās puses izvēles, šo muitošanu var veikt vai nu attiecīgajā valstī, vai pie iekšējām robežām. Līgumslēdzējas Puses cenšas veicināt muitošanu attiecīgajā valstī.

3. Ievērojot to, ka 2. punktā minētos atvieglojumus dažās jomās pilnībā vai daļēji nevar īstenot, Līgumslēdzējas Puses cenšas izstrādāt savstarpējus vai Eiropas Kopienų līmeņa noteikumus.

Šo punktu jo īpaši piemēro kontrolei, kas attiecas uz to, kā ievēro noteikumus par pārvadājumu atļaujām, transportlīdzekļu tehnisko kontroli, uz veterināro kontroli un veterinārās policijas veikto kontroli, veterināri sanitāro kontroli, fitosanitāro kontroli, kā arī uz bīstamu vielu un atkritumu pārvadājumu kontroli.

4. Līgumslēdzējas Puses cenšas saskaņot formalitātes, kas attiecas uz preču apriti pār ārējām robežām, un kontrolēt to ievērošanu atbilstīgi vienādiem principiem. Šajā nolūkā Līgumslēdzējas Puses cieši sadarbojas Izpildu komitejā, Eiropas Kopienās un citos starptautiskās sadarbības līmeņos.

121. pants

1. Līgumslēdzējas Puses, ievērojot Kopienų tiesības, atsakās no fitosanitārās kontroles un prasības uzrādīt fitosanitāros sertifikātus, ko attiecībā uz noteiktiem augiem un augu valsts produktiem paredz Kopienų tiesības.

Izpildu komiteja sastāda to augu un augu valsts produktu sarakstu, uz kuriem attiecas pirmajā teikumā paredzētā vienkāršošana. Izpildu komiteja var grozīt šo sarakstu, un tā nosaka grozījumu spēkā stāšanās dienu. Līgumslēdzējas Puses informē cita citu par noteiktajiem pasākumiem.

2. Kaitīgu organismu iekļūšanas vai izplatības draudu gadījumā katra Līgumslēdzēja Puse var lūgt uz laiku atjaunot kontroles pasākumus, ko nosaka Kopienų tiesības, un piemērot tos. Šī Līgumslēdzēja Puse tūlīt par to rakstiski informē pārējās Līgumslēdzējas Puses, pamatojot savu lēmumu.

3. Fitosanitāro sertifikātu var turpināt lietot kā sertifikātu, kas vajadzīgs saskaņā ar tiesību aktiem par šķirņu aizsardzību.

4. Kompetenta iestāde pēc lūguma izsniedz fitosanitāro sertifikātu, ja sūtījumu pilnībā vai daļēji ir paredzēts reeksportēt un ja ir ievērotas attiecīgo augu un augu valsts produktu fitosanitārās prasības.

122. pants

1. Līgumslēdzējas Puses pastiprina sadarbību, lai nodrošinātu bīstamu preču pārvadājumu drošību, un apņemas saskaņot savus noteikumus, kas pienēti atbilstīgi spēkā esošām starptautiskām konvencijām. Lai saglabātu pašreizējo drošības līmeni, tās turklāt apņemas:

a) saskaņot prasības autovadītāju profesionālās sagatavošanas jomā;

b) saskaņot pārvadājumu laikā un uzņēmumos veikto kontroļu procedūras un intensitāti;

c) saskaņot nodarījumu kvalificēšanu un saskaņot tiesību aktu normas par attiecīgajiem sodiem;

d) nodrošināt informācijas un pieredzes pastāvīgu apmaiņu attiecībā uz pasākumu īstenošanu un kontroļu veikšanu.

2. Līgumslēdzējas Puses pastiprina sadarbību, lai kontrolētu bīstamu un nekaitīgu atkritumu pārvadāšanu pār iekšējām robežām.

Šajā nolūkā tās cenšas izstrādāt kopīgu nostāju attiecībā uz grozījumiem Kopienas direktīvās par bīstamu atkritumu pārvadājumu uzraudzību un organizēšanu, kā arī attiecībā uz Kopienas aktu pieņemšanu par nekaitīgiem atkritumiem, lai radītu piemērotu atkritumu likvidēšanas infrastruktūru un ieviestu labi saskaņotas normas šajā jomā.

Kamēr nav Kopienas aktu nekaitīgu atkritumu jomā, šo atkritumu pārvadājumu kontroli veic, izmantojot īpašu procedūru, kas ļauj kontrolēt to nogādāšanu galamērķī.

Šā panta 1. punkta otrais teikums attiecas arī uz šo punktu.

123. pants

1. Līgumslēdzējas Puses apņemas apspriesties, lai savstarpēji atceltu pašreizējo prasību saņemt licenci stratēģisku rūpniecisku ražojumu un tehnoloģiju eksportam, un apņemas vajadzības gadījumā minēto licenci aizstāt ar elastīgu procedūru, ja eksportēšanas pirmais mērķis un gala-mērķis ir kāda Līgumslēdzēja Puse.

Sakarā ar šīm apspriedēm, kā arī, lai garantētu vajadzības gadījumā veiktas kontroles efektivitāti. Līgumslēdzējas Puses, cieši un koordinēti sadarbojoties, cenšas veikt informācijas apmaiņu, ņemot vērā savas valsts tiesību aktus.

2. Attiecībā uz precēm, kas nav 1. punktā minētie stratēģiskie rūpnieciskie ražojumi un tehnoloģijas, Līgumslēdzējas Puses cenšas, no vienas puses, panākt eksporta formalitāšu izpildīšanu valstī un, no otras puses, savstarpēji saskaņot kontroles procedūras.

3. Atbilstīgi šā panta 1. un 2. punktā minētajiem mērķiem Līgumslēdzējas Puses apspriežas ar citiem ieinteresētiem partneriem.

124. pants

Ķeļotājiem šķērsojot iekšējās robežas, cik vien iespējams samazina preču kontroļu skaitu un intensitāti. Turpmāka kontroļu samazināšana un to galīga atcelšana ir atkarīga no ķeļotājiem piešķirto atbrīvojumu pakāpeniskas palielināšanas un no tā, kā mainīsies noteikumi, ko piemēro ķeļotājiem, kas šķērso robežas.

125. pants

1. Līgumslēdzējas Puses noslēdz vienošanās par muitas pārvalžu sadarbības koordinātoru nosūtīšanu.

2. Sadarbības koordinātoru nosūtīšanas mērķis ir veicināt un paātrināt sadarbību starp Līgumslēdzējām Pusēm, jo īpaši ievērojot jau noslēgtās konvencijas un Kopienas aktus par savstarpēju palīdzību.

3. Sadarbības koordinātoru uzdevums ir sniegt konsultācijas un palīdzību. Viņiem nav pilnvaru pēc pašu iniciatīvas veikt muitas pārvalžu īstenotos pasākumus. Viņi sniedz informāciju un veic uzdevumus, ievērojot instrukcijas, ko dod Līgumslēdzēja Puse, no kuras viņi ieradušies.

VI SADAĻA

PERSONAS DATU AIZSARDZĪBA

126. pants

1. Attiecībā uz automatizētu to personas datu apstrādi, kas pārraidīti, piemērojot šo konvenciju, katra Līgumslēdzēja Puse — vēlākais, stājoties spēkā šai konvencijai — pieņem noteikumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu vismaz tādu personas datu aizsardzības pakāpi, kāda paredzēta Eiropas Padomes 1981. gada 28. janvāra Konvencijā par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automatizētu apstrādi.

2. Šajā konvencijā paredzētā personas datu pārraide drīkst sākties vienīgi tad, kad 1. punktā paredzētie noteikumi par personas datu aizsardzību ir stājušies spēkā to Līgumslēdzēju Pušu teritorijā, kas saistītas ar datu pārraidi.

3. Automatizētai to personas datu apstrādei, kas pārraidīti, piemērojot šo konvenciju, turklāt piemēro šādus noteikumus:

a) datu saņēmēja Līgumslēdzēja Puse datus var izmantot tikai tiem mērķiem, kam saskaņā ar šokonvenciju paredzēta

attiecīgo datu pārraide; šos datus var izmantot citiem mērķiem tikai ar tās Līgumslēdzējas Puses iepriekšēju atļauju, kura pārraida datus, un ievērojot datu saņēmēja Līgumslēdzējas Puses tiesību aktus; atļauju var dot, ja to ļauj tās Līgumslēdzējas Puses tiesību akti, kura datus pārraida;

- b) datus var izmantot vienīgi tiesu iestādes, kā arī struktūras un iestādes, kas veic uzdevumus vai darbojas saistībā ar a) apakšpunktā minētajiem mērķiem;
- c) Līgumslēdzējai Pusei, kas pārraida datus, ir jānodrošina, lai tie būtu pareizi; ja tā vai nu pēc pašas iniciatīvas, vai pēc attiecīgās personas lūguma konstatē, ka sniegtie dati ir nepareizi vai ka tos nevajadzēja pārraidīt, par to tūlīt jāinformē datu saņēmēja Līgumslēdzēja Puse vai Līgumslēdzējas Puses; to pienākums savukārt ir datus izlabot vai iznīcināt, vai arī paziņot, ka šie dati ir nepareizi vai ka tos nevajadzēja pārraidīt;
- d) Līgumslēdzēja Puse nevar atsaukties uz to, ka cita Līgumslēdzēja Puse tai pārraidījusi nepareizus datus, lai atbrīvotos no atbildības, kas tai atbilstīgi šīs valsts tiesību aktiem ir attiecībā pret personu, kurai nodarīts kaitējums; ja datu saņēmējai Līgumslēdzējai Pusei prasa atlīdzināt kaitējumu sakarā ar to, ka tā izmantojusi pārraidītos nepareizos datus, tad Līgumslēdzēja Puse, kas datus pārraidījusi, pilnībā atmaksā summu, ko datu saņēmēja Līgumslēdzēja Puse izmaksājusi kā atlīdzību par kaitējumu;
- e) personas datu pārraide un saņemšana ir jāreģistrē datu bāzē, no kuras tos ņem, un arī datu bāzē, kurā tos ievada;
- f) kopīgā uzraudzības iestāde, kas minēta 115. pantā, pēc Līgumslēdzējas Puses lūguma var sniegt atzinumu par grūtībām, piemērojot un interpretējot šo pantu.

4. Šis pantu neattiecas uz datu pārraidi, kas paredzēta II sadaļas 7. nodaļā un IV sadaļā. Šā panta 3. punkts neattiecas uz datu pārraidi, kas paredzēta III sadaļas 2., 3., 4. un 5. nodaļā.

127. pants

1. Ja citai Līgumslēdzējai Pusei atbilstīgi šīs konvencijas noteikumiem pārraida personas datus, tad 126. panta noteikumi attiecas uz datu pārraidi no neautomatizētas datu bāzes un to iekļaušanu neautomatizētā datu bāzē.

2. Ja gadījumos, uz kuriem neattiecas 126. panta 1. punkts vai šā panta 1. punkts, citai Līgumslēdzējai Pusei atbilstīgi šai konvencijai pārraida personas datus, tad piemēro 126. panta 3. punktu, izņemot tā e) apakšpunktu. Turklāt piemēro šādus noteikumus:

- a) personas datu pārraide un saņemšana ir jāreģistrē rakstiski; šāda pienākuma nav, ja datu izmantošanai nav vajadzīga to reģistrēšana, konkrēti, ja datus neizmanto vai izmanto tikai ļoti īsu laiku;
- b) pārraidīto datu izmantošanā to saņēmēja Līgumslēdzēja Puse nodrošina vismaz tādu aizsardzības pakāpi, kāda līdzīgu datu izmantošanai paredzēta tās tiesību aktos;
- c) piekļuvi datiem un nosacījumus, saskaņā ar kuriem šādu piekļuvi piešķir, regulē tās Līgumslēdzējas Puses tiesību akti, kurai attiecīgā persona iesniedz lūgumu to piešķirt.

3. Šis pants neattiecas uz datu pārraidi, kas paredzēta II sadaļas 7. nodaļā, III sadaļas 2., 3., 4. un 5. nodaļā un IV sadaļā.

128. pants

1. Šajā konvencijā paredzētā personas datu pārraide var sākties tikai tad, kad datu pārraidē iesaistītās Līgumslēdzējas Puses kādai attiecīgās valsts kontroles iestādei ir uzlikušas par pienākumu neatkarīgi kontrolēt to, kā personas datu apstrādē datu bāzēs ievēro 126. un 127. panta noteikumus un to piemērošanai pieņemtos noteikumus.

2. Ja Līgumslēdzēja Puse saskaņā ar tās tiesību aktiem uzraudzības iestādei ir uzlikusi par pienākumu vienā vai vairākās jomās neatkarīgi kontrolēt to noteikumu ievērošanu, kas attiecas uz datu bāzē neievadītu personas datu aizsardzību, šī Līgumslēdzēja Puse tai pašai iestādei uzliek par pienākumu uzraudzīt šīs sadaļas noteikumu ievērošanu attiecīgajās jomās.

3. Šis pants neattiecas uz datu pārraidi, kas paredzēta II sadaļas 7. nodaļā un III sadaļas 2., 3., 4. un 5. nodaļā.

129. pants

Attiecībā uz personas datu pārraidi, ko veic atbilstīgi III sadaļas 1. nodaļai, Līgumslēdzējas Puses apņemas, neskarot 126. un 127. panta noteikumus, ieviest tādu personas datu aizsardzības pakāpi, kas atbilst Eiropas Padomes Ministru komitejas 1987. gada 17. septembra Ieteikuma R (87) 15 principiem, kuru

mērķis ir reglamentēt personas datu izmantošanu policijā. Pārraidī, ko veic atbilstīgi 46. pantam, turklāt piemēro šādus noteikumus:

- a) datu saņēmēja Līgumslēdzēja Puse var tos izmantot vienīgi tiem mērķiem, ko norādījusi Līgumslēdzēja Puse, kas tos pār raida, un ievērojot nosacījumus, ko uzlikusi šī Līgumslēdzēja Puse;
- b) datus var pārraidīt vienīgi policijas dienestiem un iestādēm; citiem dienestiem datus var darīt zināmus tikai ar tās Līgumslēdzējas Puses iepriekšēju atļauju, kura tos pār raida;

- c) datu saņēmēja Līgumslēdzēja Puse pēc pieprasījuma informē Līgumslēdzēju Pusi, kas datus pār raida, par to izmantošanu un attiecīgo iznākumu.

130. pants

Ja personas datus pār raida ar 47. vai 125. pantā minēto sadarbības koordinātoru starpniecību, šīs sadaļas noteikumus piemēro vienīgi tad, ja minētie sadarbības koordinātori šos datus pār raida tai Līgumslēdzējai Pusei, kas viņus nosūtījusi uz citas Līgumslēdzējas Puses teritoriju.

VII SADAĻA

IZPILDU KOMITEJA

131. pants

1. Lai īstenotu šo konvenciju, nodibina Izpildu komiteju.
2. Neskarot īpašās pilnvaras, ko tai piešķir šī konvencija, Izpildu komitejas pamatuzdevums ir nodrošināt, lai pareizi īstenotu šo konvenciju.

132. pants

1. Katrai Līgumslēdzējai Pusei Izpildu komitejā ir viena vieta. Līgumslēdzēju Pušu Komitejā pārstāv ministrs, kas ir atbildīgs par šās konvencijas īstenošanu, viņam var palīdzēt vajadzīgie eksperti, kas drīkst piedalīties apspriedēs.
2. Izpildu komiteja lēmumus pieņem vienprātīgi. Tā nosaka savu reglamentu; šajā sakarā tā var paredzēt rakstisku procedūru lēmumu pieņemšanai.

3. Pēc kādas Līgumslēdzējas Puses pārstāvja lūguma galīgo lēmumu par kādu projektu, par ko ir lēmusi Izpildu komiteja, var atlikt ilgākais uz diviem mēnešiem pēc projekta iesniegšanas.

4. Lēmumu sagatavošanai vai citiem darbiem Izpildu komiteja var izveidot darba grupas, kurās ir Līgumslēdzēju Pušu valsts pārvaldes iestāžu pārstāvji.

133. pants

Izpildu komitejas sanāksmes notiek pēc kārtas visu Līgumslēdzēju Pušu teritorijās. Tā sanāk tik bieži, cik vajadzīgs tās uzdevumu efektīvai izpildei.

VIII SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

134. pants

Šīs konvencijas noteikumus piemēro, ja tie ir saderīgi ar Kopienas tiesībām.

135. pants

Šīs konvencijas noteikumus piemēro, ievērojot Ženēvas 1951. gada 28. jūlija Konvenciju par bēgļa statusu, kas grozīta ar Ņujorkas 1967. gada 31. janvāra Protokolu.

136. pants

1. Līgumslēdzēja Puse, kas gatavojas sākt sarunas ar kādu trešo valsti par robežkontroli, laikus par to informē pārējās Līgumslēdzējas Puses.

2. Neviena Līgumslēdzēja Puse bez citu Līgumslēdzēju Pušu iepriekšējas piekrišanas ar trešo valsti vai trešām valstīm neslēdz nolīgumus par robežkontroles vienkāršošanu vai atcelšanu; tas neskar Eiropas Kopienas dalībvalstu tiesības kopīgi slēgt šādus nolīgumus.

3. Šā panta 2. punkta noteikumi neattiecas uz nolīgumiem par vietējo pierobežas satiksmi, ja šie nolīgumi ir saderīgi ar 3. panta 1. punktā noteiktajiem izņēmumiem un nosacījumiem.

137. pants

Šī konvencija neparedz atrunas, izņemot tās, kas minētas 60. pantā.

138. pants

Šīs konvencijas noteikumus attiecībā uz Francijas Republiku piemēro tikai Francijas Republikas Eiropas teritorijā.

Šīs konvencijas noteikumus attiecībā uz Nīderlandes Karalisti piemēro tikai Nīderlandes Karalistes Eiropas teritorijā.

139. pants

1. Šo konvenciju ratificē, apstiprina vai pieņem. Ratifikācijas, apstiprināšanas vai pieņemšanas instrumentus deponē Luksemburgas Lielhercogistes valdībai, kas par to paziņo visām Līgumslēdzējām Pusēm.

2. Šī konvencija stājas spēkā otrā mēneša pirmajā dienā pēc pēdējā ratifikācijas, apstiprināšanas vai pieņemšanas instrumenta deponēšanas. Noteikumus par Izpildu komitejas izveidi, darbību un pilnvarām piemēro līdz ar šīs konvencijas stāšanās spēkā. Citus noteikumus piemēro, sākot no trešā mēneša pirmās dienas pēc šīs konvencijas stāšanās spēkā.

3. Luksemburgas Lielhercogistes valdība spēkā stāšanās datumu paziņo visām Līgumslēdzējām Pusēm.

140. pants

1. Ikviens Eiropas Kopienu dalībvalsts var kļūt par šīs konvencijas Pusi. Lai pievienotos, slēdz nolīgumu starp šo valsti un Līgumslēdzējām Pusēm.

2. Šādu nolīgumu ratificē, apstiprina vai pieņem valstī, kas pievienojas, un katrā Līgumslēdzējā Pusē. Tas stājas spēkā otrā mēneša pirmajā dienā pēc pēdējā ratifikācijas, apstiprināšanas vai pieņemšanas instrumenta deponēšanas.

141. pants

1. Ikviens Līgumslēdzēja Puse var deponēt priekšlikumu grozīt šo konvenciju. Depozitārijs šo priekšlikumu nodod citām Līgumslēdzējām Pusēm. Pēc kādas Līgumslēdzējas Puses lūguma Līgumslēdzējas Puses vēlreiz izskata šīs konvencijas noteikumus, ja tās uzskata, ka kopš šīs konvencija stāšanās spēkā apstākļi ir būtiski mainījušies.

2. Līgumslēdzējas Puses, savstarpēji vienojoties, pieņem grozījumus šajā konvencijā.

3. Grozījumi stājas spēkā otrā mēneša pirmajā dienā pēc pēdējā ratifikācijas, apstiprināšanas vai pieņemšanas instrumenta deponēšanas.

142. pants

1. Ja Eiropas Kopienu dalībvalstis savstarpēji noslēdz nolīgumus, kuru mērķis ir izveidot telpu bez iekšējām robežām, Līgumslēdzējas Puses vienojas par nosacījumiem, ar kādiem šīs konvencijas noteikumus aizvieto vai groza atkarībā no attiecīgajiem minēto konvenciju noteikumiem.

Līgumslēdzējas Puses šajā sakarā ņem vērā to, ka šīs konvencijas noteikumi var paredzēt plašāku sadarbību nekā tā, ko nosaka minēto nolīgumu noteikumi.

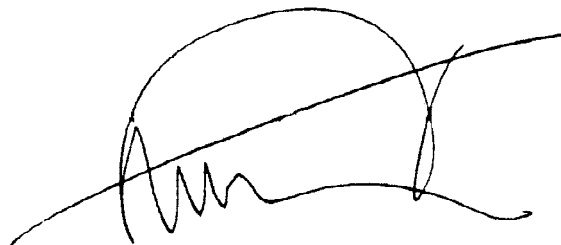
Noteikti pielāgo tos noteikumus, kas ir pretrunā noteikumiem, par ko savstarpēji vienojušās Eiropas Kopienu dalībvalstis.

2. Šīs konvencijas grozījumi, ko Līgumslēdzējas Puses uzskata par vajadzīgiem, jāratificē, jāapstiprina vai jāpieņem. Piemēro 141. panta 3. punktu, ņemot vērā to, ka grozījumi nestāsies spēkā, pirms nebūs stājušies spēkā minētie nolīgumi starp Eiropas Kopienu dalībvalstīm.

To apliecinot, attiecīgi pilnvarotās personas ir parakstījušas šo konvenciju.

Konvencija noslēgta Šengenā, tūkstoš deviņi simti deviņdesmitā gada deviņpadsmitajā jūnijā, vienā oriģināleksemplārā franču, holandiešu un vācu valodā; visi trīs teksti ir vienlīdz autentiski, un tos deponē Luksemburgas Lielhercogistes valdības arhīvos, kas katrai Līgumslēdzējai Pusei izsniedz apliecinātu kopiju.

Beļģijas Karalistes valdības vārdā

Vācijas Federatīvās Republikas valdības vārdā

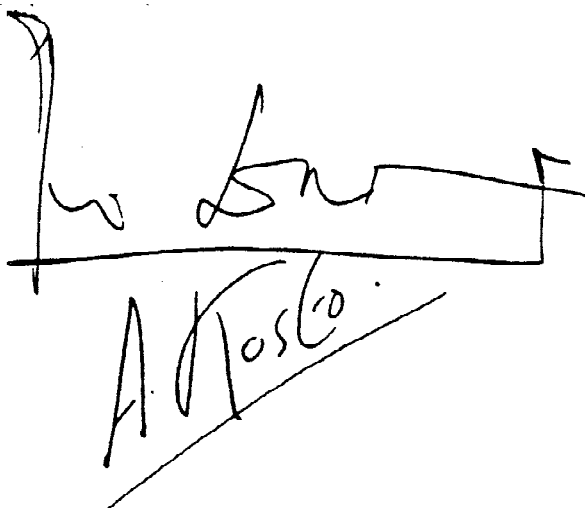
Francijas Republikas valdības vārdā

Luksemburgas Lielhercogistes valdības vārdā

Nīderlandes Karalistes valdības vārdā

NOBEIGUMA AKTS

Parakstot Konvenciju, ar ko īsteno Šengenas Nolīgumu (1985. gada 14. jūnijs) starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, Līgumslēdzējas Puses ir pieņēmušas šādas deklarācijas:

1. Kopīgā deklarācija par 139. pantu

Pirms konvencijas stāšanās spēkā parakstītājvalstis informē cita citu par visiem apstākļiem, kas var ietekmēt šajā konvencijā minētās jomas un tās stāšanos spēkā.

Konvencija stājas spēkā tikai tad, kad parakstītājvalstīs ir izpildīti konvencijas piemērošanas priekšnosacījumi un kad faktiski notiek kontroles pie ārējām robežām.

2. Kopīgā deklarācija par 4. pantu

Līgumslēdzējas Puses apņemas pielikt visas pūles, lai iekļautos šajā termiņā un reizē izvairītos no jebkādiem trūkumiem drošības jomā. Līdz 1992. gada 31. decembrim Izpildu komiteja novērtēs sasniegto. Nīderlandes Karaliste uzsver, ka atsevišķās lidostās ir iespējamas grūtības ievērot termiņu, taču tas neizraisīs trūkumus drošības jomā. Citas Līgumslēdzējas Puses šo situāciju ņem vērā, taču tas nedrīkst radīt sarežģījumus iekšējam tirgum.

Grūtību gadījumā Izpildu komiteja apsvērs iespējas, kā vislabāk šos pasākumus ieviest reizē visās lidostās.

3. Kopīgā deklarācija par 71. panta 2. punktu

Ja kāda Līgumslēdzēja Puse atkāpjas no 71. panta 2. punktā minētā principa, ievērojot savas valsts politiku attiecībā uz to, kā novērst un ārstēt atkarību no narkotiskām un psihotropām vielām, visas Līgumslēdzējas Puses veic administratīvus pasākumus un nosaka sankcijas, kas vajadzīgas, lai novērstu un sodītu minēto ražojumu un vielu nelikumīgu importu un eksportu, īpaši uz citu Līgumslēdzēju Pušu teritoriju.

4. Kopīgā deklarācija par 121. pantu

Līgumslēdzējas Puses, ievērojot Kopienas tiesības, atsakās no kontroles un no fitosanitāru sertifikātu uzraudzības, ko Kopienas tiesības paredz attiecībā uz augiem un augu valsts produktiem:

a) kuri uzskaitīti šīs deklarācijas 1. punktā;

b) kuri uzskaitīti šīs deklarācijas 2., 3., 4., 5. un 6. punktā un kuru izcelsmes valsts ir kāda no Līgumslēdzējām Pusēm.

1. Dekoratīviem nolūkiem grieztas puķes un augu daļas:

Castanea

Chrysanthemum

Dendranthema

Dianthus

Gladiolus

- Gypsophila
- Prunus
- Quercus
- Rosa
- Salix
- Syringa
- Vitis.
2. Svaigi augļi:
- Citrus
- Cydonia
- Malus
- Prunus
- Pyrus
3. Koks:
- Castanea
- Quercus
4. Augsne, kas pilnībā vai daļēji sastāv no zemes vai no cietām organiskām vielām — augu daļām, kūdras un mizas ar humusu, bet tomēr pilnībā nav kūdra.
5. Sēklas.
6. Šajā punktā norādītie veģetējošie augi, kam ir turpmāk minētais muitas nomenklatūras uzskaites KN kods, kura publicēta Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī 1987. gada 7. septembrī.

KN kods	Apraksts
0601 20 30	sīpoli, gumi, bumbuļi, bumbuļveida saknes un sakneņi veģetācijas vai ziedēšanas laikā: orhideju, hiacinšu, narcīšu, tulpu
0601 20 90	sīpoli, gumi, bumbuļi, bumbuļveida saknes un sakneņi veģetācijas vai ziedēšanas laikā: pārējie
0602 30 10	Rhododendron simsii (Azalea indica)
0602 99 51	Āra kultūru augi: daudzgadīgie augi
0602 99 59	Āra kultūru augi: pārējie
0602 99 91	Telpaugi: ziedoši augi ar ziedpumpuriem vai ziediem, izņemot kaktusus
0602 99 99	Telpaugi: pārējie.

5. Kopīgā deklarācija par valstu politiku patvēruma jomā.

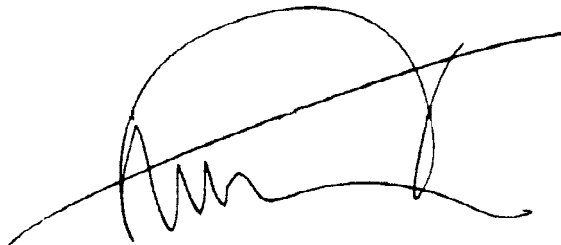
Līgumslēdzējas Puses pārskatīs politiku patvēruma jomā, lai panāktu saskaņošanu.

6. Kopīgā deklarācija par 132. pantu

Līgumslēdzējas Puses informē savu valstu parlamentus par šīs konvencijas īstenošanu.

Nobeiguma akts parakstīts Šengenā, tūkstoš deviņi simti deviņdesmitā gada deviņpadsmitajā jūnijā, vienā oriģināleksemplārā franču, holandiešu un vācu valodā; visi trīs teksti ir vienlīdz autentiski, un tos deponē Luksemburgas Lielhercogistes valdības arhīvos, kas katrai Līgumslēdzējai Pusei izsniedz apliecinātu kopiju.

Beļģijas Karalistes valdības vārdā

Vācijas Federatīvās Republikas valdības vārdā

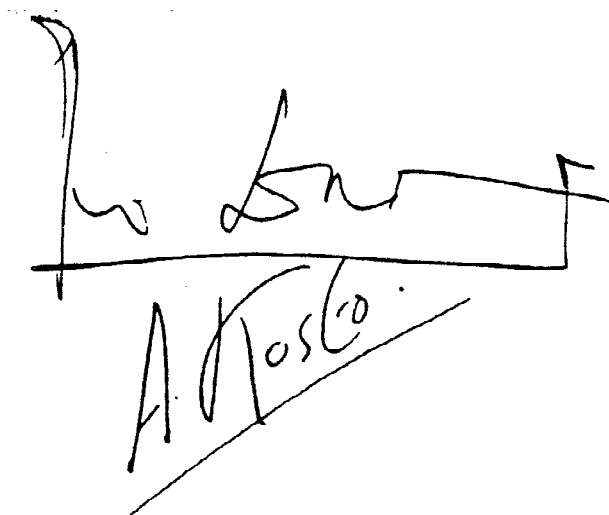
Francijas Republikas valdības vārdā

Luksemburgas Lielhercogistes valdības vārdā

Nīderlandes Karalistes valdības vārdā

A. Moscovici

PROTOKOLS

Papildus Nobeiguma aktam, kurš pievienots Konvencijai, ar ko īsteno Šengenas Nolīgumu (1985. gada 14. jūnijs) starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, Līgumslēdzējas Puses ir pieņēmušas šādu kopīgu deklarāciju un iepazīnušas ar šādām vienpusējām deklarācijām, kas iesniegtas saistībā ar minēto konvenciju:

I. Deklarācija par konvencijas piemērošanas jomu

Līgumslēdzējas Puses konstatē, ka pēc abu Vācijas valstu apvienošanās konvencijas piemērošanas joma saskaņā ar starptautiskajām tiesībām aptvers arī pašreizējās Vācijas Demokrātiskās Republikas teritoriju.

II. Vācijas Federatīvās Republikas deklarācijas par šīs konvencijas interpretāciju

1. Konvencija ir noslēgta, ievērojot abu Vācijas valstu paredzamo apvienošanos.

Vācijas Demokrātiskā Republika nav ārvalsts attiecībā pret Vācijas Federatīvo Republiku.

Konvencijas 136. pantu nepiemēro attiecībās starp Vācijas Demokrātisko Republiku un Vācijas Federatīvo Republiku.

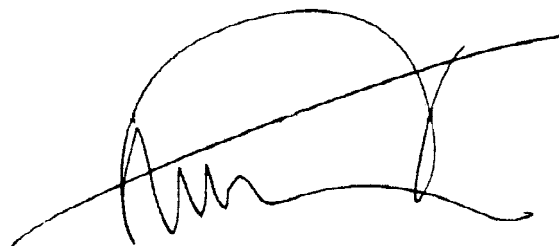
2. Šī konvencija neietekmē režīmu, par ko Vācijas un Austrijas vēstulju apmaiņā 1984. gada 20. augustā ir panākta vienošanās par kontroles vienkāršošanu abu valstu pilsoņiem pie minēto valstu kopīgām robežām. Šis režīms, ievērojot Šengenas Līgumslēdzēju Pušu drošības un imigrācijas prasības, tomēr būs jāpiemēro tā, lai šie atvieglojumi praksē attiektos vienīgi uz Austrijas pilsoņiem.

III. Beļģijas Karalistes deklarācija par 67. pantu

Procedūra, ko īsteno valsts iekšienē, lai pārņemtu ārvalstu spriedumu izpildi, nebūs tā, ko paredz Beļģijas likums par notiesātu personu pārvietošanu no kādas valsts uz citu valsti, bet gan īpaša procedūra, kuru noteiks, ratificējot šo konvenciju.

Deklarācija parakstīta Šengēnā, tūkstoš deviņi simti deviņdesmitā gada deviņpadsmitajā jūnijā, vienā oriģināleksemplārā franču, holandiešu un vācu valodā; visi trīs teksti ir vienlīdz autentiski, un tos deponē Luksemburgas Lielhercogistes valdības arhīvos, kas katrai Līgumslēdzējai Pusei izsniedz apliecinātu kopiju.

Beļģijas Karalistes valdības vārdā

Vācijas Federatīvās Republikas valdības vārdā

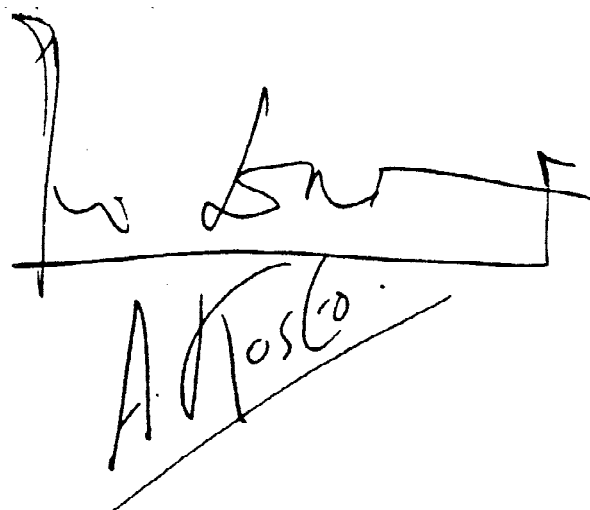
Francijas Republikas valdības vārdā

Luksemburgas Lielhercogistes valdības vārdā

Nīderlandes Karalistes valdības vārdā

A. Moscovici

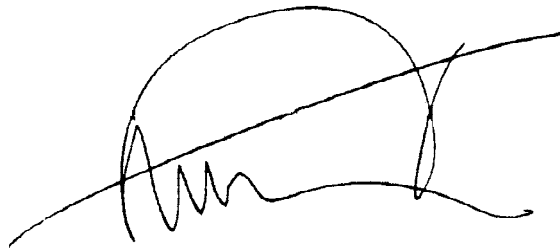
**MINISTRU UN VALSTS SEKRETĀRU
KOPĪGĀ DEKLARĀCIJA, TIEKOTIES ŠENGENĀ 1990. GADA 19. JŪNIJĀ**

Šengenas Nolīguma Līgumslēdzēju Pušu valdības sāks vai turpinās diskusijas par šādiem jautājumiem:

- kā uzlabot un vienkāršot praksi izdošanas jomā,
- kā uzlabot sadarbību attiecībā uz sodīšanu par satiksmes pārkāpumiem,
- pasākumi motorizēto transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas abpusējai atzīšanai,
- iespējas savstarpēji iekasēt sodanaudu,
- kā ieviest noteikumus par savstarpēju kriminālvajāšanas nodošanu, tostarp iespēju nogādāt apsūdzēto personu valstī, no kuras tā ieradusies,
- kā ieviest noteikumus par to nepilngadīgo personu repatriāciju, kas nelikumīgi vairs nav pie tās personas, kurai pieder vecāku vara,
- kā turpināt vienkāršot preču tirdzniecības aprites kontroli.

Deklarācija parakstīta Šengenā, tūkstoš deviņi simti deviņdesmitā gada deviņpadsmitajā jūnijā, vienā oriģināleksempplārā vācu, franču un holandiešu valodā; visi trīs teksti ir vienlīdz autentiski, un tos deponē Luksemburgas Lielhercogistes valdības arhīvos, kas katrai Līgumslēdzējai Pusei izsniedz apstiprinātu kopiju.

Beļģijas Karalistes valdības vārdā

Vācijas Federatīvās Republikas valdības vārdā

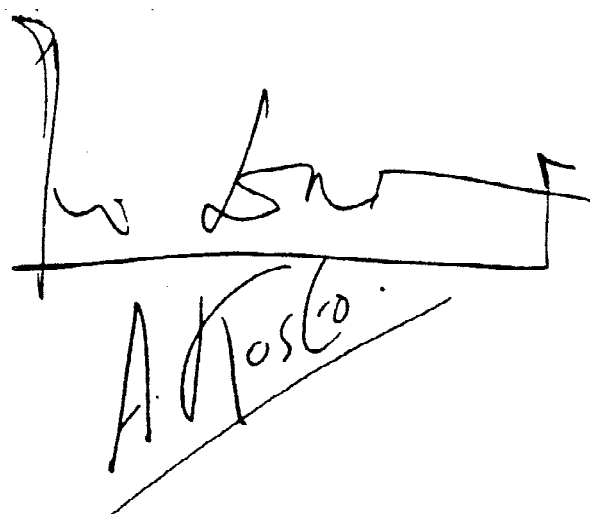
Francijas Republikas valdības vārdā

Luksemburgas Lielhercogistes valdības vārdā

Nīderlandes Karalistes valdības vārdā

—

MINISTRU UN VALSTS SEKRETĀRU DEKLARĀCIJA

1990. gada 19. jūnijā Beļģijas Karalistes, Vācijas Federatīvās Republikas, Francijas Republikas, Luksemburgas Lielhercogistes un Nīderlandes Karalistes valdību pārstāvji Šengēnā parakstīja Konvenciju, ar ko īsteno Šengēnas Nolīgumu (1985. gada 14. jūnijs) starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām.

Šīs parakstīšanas sakarā tie ir pieņēmuši šādu deklarāciju:

- Līgumslēdzējas Puses uzskata, ka konvencija ir svarīga pakāpe, veidojot telpu bez iekšējām robežām, un tas iedvesmo turpināt Eiropas Kopienų dalībvalstu darbu.
- Ministri un valsts sekretāri, ņemot vērā draudus drošības un nelikumīgās imigrācijas jomā, uzsver vajadzību ieviest efektīvu kontroli pie ārējām robežām atbilstīgi 6. pantā paredzētajiem vienotajiem principiem. Līgumslēdzējām Pusēm būs jāveicina arī robežkontroles un uzraudzības darba metožu saskaņošana, lai ieviestu šos vienotos principus.

Izpildu komiteja cita starpā apsvērs visus pasākumus, kas varētu būt lietderīgi, lai ieviestu efektīvu un vienotu kontroli pie ārējām robežām, kā arī šo pasākumu konkrētu piemērošanu. Tie ir arī pasākumi, kas ļautu noteikt prasības ārvalstnieku iecelšanai Līgumslēdzēju Pušu teritorijā, kā arī vienādu iecelšanas atteikumu piemērošana, kopīgas rokasgrāmatas izstrāde personām, kuru pienākums ir robežu uzraudzība, un līdzvērtīgas kontroles nodrošināšana, izmantojot savstarpēju apmaiņu un kopīgas darba vizītes.

Parakstot šo konvenciju, tie cita starpā ir piekrituši sarunu vadības grupas lēmumam izveidot darba grupu, kuras uzdevums ir:

- pirms konvencijas stāšanās spēkā informēt sarunu centrālo grupu par visiem apstākļiem, kas var ietekmēt konvencijā minētās jomas un tās ieviešanu, īpaši par panākto progresu tiesību aktu saskaņošanā, apvienojoties abām Vācijas valstīm,
- apspriesties par iespējamo šīs saskaņošanas un šo apstākļu iespaidu uz konvencijas īstenošanu,
- izstrādāt konkrētus pasākumus par to ārvalstnieku pārvietošanos, kuriem pirms šīs konvencijas stāšanās spēkā nav vajadzīga vīza, un iesniegt priekšlikumus, lai saskaņotu nosacījumus par personu kontroli pie jaunajām ārējām robežām.